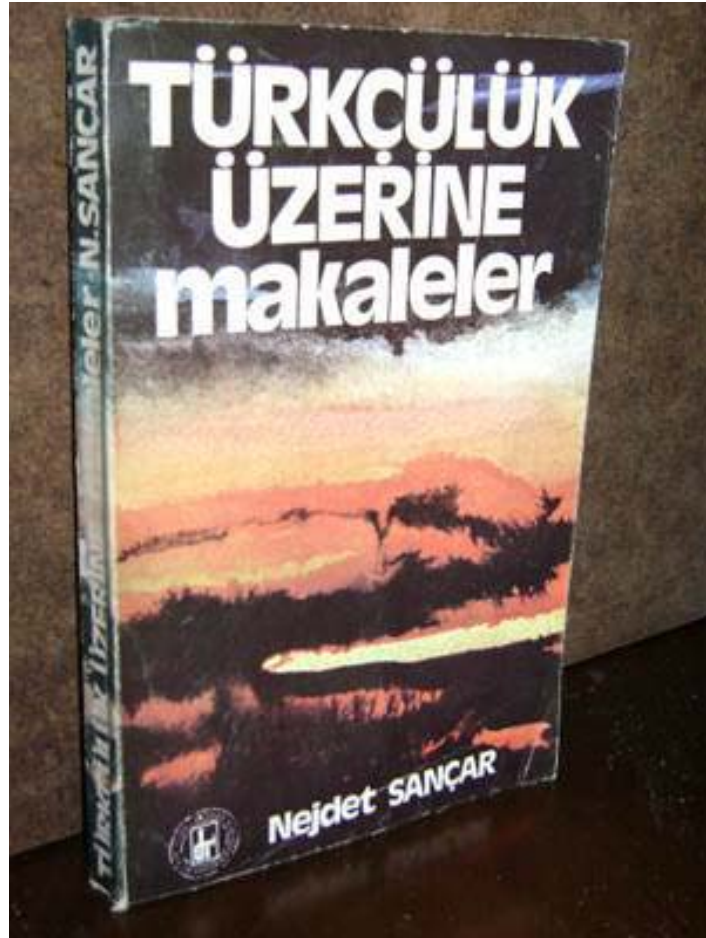

TÜRKÇÜLÜK ÜZERİNE MAKALELER

Nejdet SANÇAR

TÜRK SOYUNUN GİZLİ GÜCÜ

Türkler, birçok insanlık meziyetlerini varlıklarında toplamış bir millettir. Kahramanlık, savaşçılık, teşkilatçılık gibi, dünyanın başka hiçbir milletinde bir bütün halinde görülmeyen üstün vasıflarımız yanında; güzel sanatların çeşitli dallarında ulaştığımız seviye de, bunun inkarı mümkün olmayan delilleridir.

Dünyanın en büyük kahramanları, Türk soyunun oğulları arasın arasından çıkmıştır. Dünyanın en büyük zaferleri, Türk ordusunun eserleridir. Dünyanın, her bakımdan en büyük devletlerinin ve imparatorluklarının sahibi de Türklerdir.

Güzel sanatların en üst basamaklarında oturmakta olan insanlar arasında Türkler az değildir. Mimarlıkta Sinan; Şiirde Yunus Emre, Nevdi ve Fuzuli; Musikide İtri ve Dede Efendi, bir millete tek başlarına şereflerin en büyüğünü sağlayacak çapta sanatçılardır.

Cihan tarihinin akışı içinde, dünyanın en büyük, en muhteşem ve en uzun ömürlü devlet ve imparatorluklarına sahip oluşumuz, bu büyük meziyetlerimizin tabii sonucudur.

Fakat, bu büyük meziyetlerimizin neticesi olup yüzyıllarca sürüp giden dünya hakimiyetimiz, bir çok milletleri, Türk'e düşman etmiştir. **Düşmanlarımızın çokluğunda, Müslümanlık-Hristiyanlık mücadelesinde, İslamiyet'in tek başına savunuculuğunu yaparken, yüzyıllarca Hristiyan dünyasını kabuğunun içinde bırakışımızın rolü de az değildir.**

Bu dış düşmanlarımızın yanında, bir de, iç düşmanlarımızın bulunduğu da unutulmamalıdır. Son büyük imparatorluğumuzun çöküş yıllarında ve çöküşünden sonra, eski çağlarda istila edilmiş toprakların mensuplarından olup da içimizde kalanların, yıllardan beri sürüp giden düşmanlıkları da, cemiyetimizin manevi hayatında devamlı olarak yaralar açıp durmaktadır.

Dış ve iç düşmanlarımızın, Türk'ü vurmak için giriştikleri hareketlerde yüzyıllardan beri, ustalıklı kullandıkları bir kozları vardır. Bu, Türk'ün sıfatıdır. **Doğru, mert, yiğit ve efendi Türk; hileye gerektiği derecede akıl erdiremediği için, düşmanları tarafından kolayca kandırılıp vurulmaktadır.**

Göktürk çağının düşmanı Çinli, o ulu ataları, güzel Çinli prensesleri, ipeği vesairesiyle kandırıp vurmuştu. Selçuklular ve Osmanlılar devrinde bu cins hilelerin en tehlikelileri, dini elbiseye büründürülerek Türk'ü uyutmak şeklinde yürütüldü. Tanzimat sonrasının sıkıntılı ve tehlikeli yıllarında ortaya çıkan <ittihad-ı anasır> dolması da; saf, temiz ve hileye akıl erdiremeyen Türk'ü, neredeyse, son devletini kaybettirecek hale getirecekti.

Tarih; düştüğümüz büyük sıkıntılar ve tehlikeler sırasında, <Oğuz Kağan> ve <Ergenekon> destanlarındaki yol gösterici ve kurtarıcı <Bozkurt>un, her zaman soyumuzun içinden çıkıp başına geçtiğini ve Tanrı'nın en yüce soyunu tehlikeler içinden çıkarıp zafere ve selamete ulaştırdığını gösteriyor.

Asya'da, dağınık parçalar halinde yaşarken, Türk soyunu bölünmüşlükten kurtarıp bir bütün haline getiren Tanrıkut Mete, bunun tarihte ilk büyük örneğidir. Gök Türkler çağında, deniz büyüklüğündeki Çin kıtasında eritmeye çalışılırken, kırk arkadaşıyla birlikte, o büyük destanı yaratan Kür Şad, bunun, Türk ruhunu büyüleyen misallerinden birisidir. XX. Yüzyılın başlarında, Hristiyan dünyasının, Türk'ü haritadan silmek üzere harekete geçtikleri ve artık her şeyin bittiğinin sanıldığı sıralarda Türklerin tarihte armağan ettikleri <Milli Mücadele> ise, bunun son örneğidir.

Türk soyunun gizli gücü, işte bu devletin büyük tehlikelerle karşılaştığı sıralarda, içinden çıkarıp başına geçirdiği ulularının etrafında perçinleşip, milli varlığını tehlikeden sıyırmasıdır. Bu güç, Türk'e Tanrı'nın başıdır. Bugüne kadar karşılaştığı tehlikelerde olduğu gibi, bundan sonra karşılaşması mümkün ve muhtemel olanlarla da, Türk, bu gizli gücü ile düşmanının mutlaka alt edecektir.

Soyumuzun son kalesi Türkiye, bir müddetten beri, büyük tehlikelerle karşı karşıya bulunmaktadır. Bir kısım siyasilerin kaprislerinin büyük rol oynadığı yakın hadiseler sonunda, içine girmiş bulunan durum, elbette ki, omuz silkinebilecek cinsten değildir. Ama, karamsarlığa kapılmaya da lüzum yoktur. Türk soyunun gizli gücü, sonunda mutlaka kendisini gösterecektir. Son günlerin kıpırdanmaları, bunun belirtileridir.

Türk düşmanları hangi oyunlara başvururlarsa vursunlar, emellerine ulaşmaları imkansızdır. Çünkü; <Üstte gök basmadığı, altta yer delinmediği> takdirde Türk soyunun yurdunu ve türelerini hiçbir kuvvet yok edemez.

İNSAN ve SİSTEM

Milletlerin ve toplumların kalkınıp yükselmesinde sistemler mi daha büyük rol oynar, yoksa sistemleri uygulayacak insanlar mı?

Bu mesele üzerinde biraz durmak ve düşünmek faydasız değildir:

En yeni ve asri silahlarla donatılmış bir ordu düşünelim. Böyle bir ordunun kumandanları, askerliğin gerektirdiği bilgiden ve vasıflardan yoksun iseler, bu ordu, sadece sahip bulunduğu o maddi silah gücü ile savaş kazanabilir mi?

Bir toplumun milli menfaatlerini korumak ve onu her türlü tehlikelerden uzak tutmak için hazırlanmış bir kanun düşünelim. Böyle bir kanun, onu uygulayacak ellere sahip bulunmazsa; o kanun, kütüphane raflarında kalmış, tozlu bir kitaptan başka bir şey sayılabilir mi?

En güzel ve milliyetçi bir müfredat programına uyularak hazırlanmış ders kitaplarının, milli ruh ve milli şuurdan yoksun bir öğretmenler ordusunun eline teslim edildiğini düşünelim. Alınacak sonuç ise, beklenen dereceye yaklaşabilir mi?

İkinci Dünya Savaşı'nın, maddi silah bakımından güçlü İtalyan ordusunu hatırlayalım. Komünizmi yasaklayan kanun maddelerinin, yakın yıllardaki devrede, en aşırı ve azgın hareketler karşısında dahi

uygulanmadığı memleketimizi düşünelim. Ve, Fransızlık ruhunu baltalamayı birinci vazife saymış olan, İkinci Dünya Savaşı komünist Fransız öğretmenlerini aklımıza getirelim.

Bunlar ve benzeri örnekler, bizi şu gerçeğe götürecektir: Bu gibi meselelerde asıl olan insandır. İnsan olmadıkça, sade en güzel fikirler ve sistemler değil, en güçlü silahlar da gereken faydayı sağlayamaz.

Toplumların kalkınıp, yükselmesi konusunda da durum aynıdır. Yani bir toplumun maddi ve manevi alanlarda yükselmesi, milletin mutluluğa erişmesi meselesinde de, sistemlerden çok, onları uygulayacak insanlar mühimdir.

En güzel içtimai-iktisadi bir fikri ve sistemi, vatana hizmet düşüncesi taşımayan insanların meydana getirdiği bir hükümetin eline teslim edin. Alınacak sonuç, alınması gerekenden çok az olacaktır. Buna karşılık, şöyle böyle bir sistemi, millete hizmet düşüncesiyle dolup taşan insanlardan meydana gelen bir heyete verin. Sonuç, muhakkak, çok daha iyi olacaktır.

Çünkü her şey insana, insanın niyetine, hareketine bağlıdır. İnsan yetişmiş, iyi niyetli, vatansever ve milliyetçi olmadıkça; toplumuna hizmet aşkıyla dolup taşmadıkça, onun eline teslim edilecek silah da, sistem de kısır ve yavan kalmaya mahkumdur.

Türkiye'nin kalkınmasını sosyalist sistemde görenler, işte bu gerçeği bilmeyen, bunun üzerinde hiç durmamış ve düşünmemiş kimselerdir. Onlar, bilerek veya bilmeyerek, komünizmi sosyalizm diye yutturmaya çalışanların tesiri altındadırlar.

Sistem, elbette, mühimdir. Ama, sistemi uygulayacak insan çok daha mühimdir. İnsan ise, ancak, milliyetçi olduğu nispette insandır. Bu sebepten sistemi, fikri, kanunu uygulayacak olan milliyetçi insanları, heyetleri, hükümetleri bulmadan, herhangi bir sisteme bel bağlamak boştur. İnsanın en mükemmeli olan milliyetçi ve onun bağlandığı milliyetçiliği bir yana itip, her derde deva saydığı sosyalizmi tek toplum reçetesi sananlar, bunun için yanlış yoldadır.

İnsan ile sistem bir araya geldiği takdirde milletler ihtiyaçları olan şeyleri elde edebilirler. Nasıl insan, milliyetçiliği nispetinde insansa, fikir ve sistem de milliyetçilik görüş ve temeline dayandığı nispette fikir ve sistemdir.

Türkiye'nin kalkınması mı?

Milliyetçi temel üzerine yükselen fikir ve sistemin milliyetçi insanlardan meydana gelecek hükümlere teslimi...

İşte gerçek... Ve işte Türkiye'de, aydın denilen kişilerin bulamadığı, kavrayamadığı şey...

TÜRKLÜK VE BOZKURT

Bazı milletler bazı hayvanları benimsemişler, onları kendilerine sembol yapmışlardır. Kartal, aslan, horoz bunların ilk akla gelenleridir. Türkler de bozkurtu benimsemişler, onu kendilerine sembol yapmışlardır.

Sembollerle sembolü benimseyen milletler arasında bazı uygunluklar olduğu muhakkaktır. Sembol ile milletin birbirine en uygun düşeni ise, şüphesiz kurt ile Türk'tür. Çünkü **kurt, hayvanlar dünyasının pençesi en sert olanı; Türk ise, insanlık aleminin yiğitlikte en önde bulunanıdır.**

Kurt, Türk soyunun hayatında çok mühim yeri olan bir varlıktır. Milletimiz, bu sert pençeli hayvanı yüzyıllar boyunca kendisinin yakını, yol gösterici, hatta kendi varlığının bir parçası gibi bilmıştır.

Türk milletinin çeşitli nesillerinin ortak eserleri olan milli destan parçalarımız, bu Türk-kurt yakınlığının edebi ürünleri ve belgeleridir.

Milli Türk destanının en güzel parçalarından birisi olan Oğuz Kağan Destanı'nın da, kurt, Türk'ü zafere ve dolayısıyla mutluluğa götüren bir yol gösterici, bir kılavuzdur. Tür'ün ulu atası Oğuz Kağan, savaşa giderken **boz yeleli kurt** her zaman O'nun ve ordusunun önündedir.

Ergenekon Destanının da, bozkurt, Türkleri kapalı yurttan, o küçük vatan parçasından çıkarıp büyük vatanlarına kavuşturan bir yol gösterici, bir kurtarıcıdır.

Bozkurt başka destan parçalarımızda da, Türk'ün hayatında büyük rol oynayan bir varlıktır.

Türk milleti, bu yapısı küçük, fakat hayat mücadelesindeki yeri büyük, sert pençeyi öylesine benimsemiştir ki, kendisinin bozkurt neslinden olduğuna dahi inanmıştır.

Tarihimizde, **Türklüğe büyük hizmetler eden kahraman başbuğları bozkurtlar olarak adlandırmakta** olmamızın sebebi budur. Türkçülük ülküsü ile dolup taşan yakın yıllar edebiyatımızda, bir çok eserlerde bozkurta yer verilmiş olması da bundandır.

İnsan cemiyetlerini güçlü kılan, hayat mücadelesinde başka cemiyetlere üstün getiren manevi kuvvetler arasında, tarihten getirilmiş bu gibi milli unsurların yeri büyüktür. Milli varlıklara göz diken düşmanların, ilk önce bu manevi varlıklara saldırıp onları yıkmaya çalışmaları da bundan değil midir?

Bozkurt Türk'ün manevi hayatında bundan dolayı mühim bir yer tutar Gazi Mustafa Kemal, hayatının son yıllarında coşkun milliyetçilik devrinde, bunun için, **“Ergenekondan Çıkış”** tablosunu yaptırıp Maarif Bakanlığı binasına astırmıştır.

Sinsi Türk düşmanlarının, bozkurt düşmanlığı yapmalarının sebebi de bundan başka bir şey midir? Bozkur'u, bir milli sembol olarak gönlünde yaşatan; Ergenekon efsanesi ile büyülenip bu yönden de Türklüğüne sınıksı bağlanan bir Türk çocuğuna, hangi yıkıcı fikir veya inanç tesir edebilir?

Vicdanlarını kuzey iklimine satmış olanları, Türk'ün ilahi bozkurtuna “it” demeye ve bu adi horlamayı yaparken cibilliyetlerini ortaya koymaya sevk eden nedir? Kızgın çölün sarı altınları ile gözleri dönenleri, Türk'ü bu manevi güçten mahrum bırakmak için, tarihimizin onuncu yüzyıldan öncesini inkara yönelten hangi sebeptir?

Türk düşmanları, bundan dolayı bozkurtun da düşmanlarıdır. Hayatı sadece madde olarak görenler de

bu gibi mana hareketlerinin milletlerin hayatlarındaki yerini anlayamadıkları için, ister istemez Türklük düşmanları ile aynı safta yer almaktadırlar.

Bozkurt, Türk soyunun hayatında ve milli varlığında, karanlık gecelerin yolcularına yol gösteren Çoban Yıldızı gibi büyük bir kılavuzdur. Türk'e kastı olanlar O'na düşmanlık edebilirler Sadece mideleri için yaşayanlar veya ihtiraslarına esir bulunanlar, bozkurtu horlayabilirler. Fakat, **hayatın manasını, millet ve vatan için mücadele diye kabul eden, bu yüksek ruha erişmiş ve bu ruhla Türklük yolunda mücadeleyi varlıklarının tek manası bilenler için, bozkurt, bayrak gibi, sancak gibi büyük bir manadır.** Bayrağı bir bez parçası sayan adi yaratıkla bozkurta it diyebilen fikri sapık arasında ne fark vardır?

Türk için manevi birçok kutsal varlıklar vardır. Bozkurt da bunlardan birisidir. Bundan dolayı da **bozkurtu korumak ve yaşatmak, ay-yıldızlı bayrağı vatan ufkunda dalgalandırmak kadar büyük bir Türklük vazifesidir.**

Türk'ün Türklük için yaşayan çocukları var oldukça, Türk Bayrağı Türk göklerinde nasıl dalgalanacaksa; ulu atamız Oğuz Kağan'a yol gösteren ve Türk'ü Ergenekon'dan çıkarıp büyük yurduna kavuşturan bozkurt da öyle yaşayacaktır. Çünkü bozkurt, Türk demektir. Türklük var oldukça, O'nu meydana getiren maddi ve manevi bütün unsurlar da var olacaktır.

Bütün ahmakça davranışlara, bütün sinsi ve planlı ihanetlere rağmen, bozkurt, bunun için ebedidir.

DEVLET ADAMI ve GAFLET

Gaflet, bütün insanlar için kötüdür. Fakat devlet adamları için çok daha kötüdür. Hele milli konular üzerinde olursa, o zaman, kötülüğün çokluk derecesini de aşarak korkunç bir hal alır.

Türkiye'nin yakın çağlar tarihi bu cins misallerle doludur. Hele Tanzimat'tan bu yana olan tarihimizi şöyle bir hatırlama, devlet adamlarımızdaki bu korkunç gafletin örnekleri ile bol bol karşılaşmak için yeter.

Tanzimat sonrasının <Osmanlıcılık> ham hayali, devlet adamlarımızda görülen korkunç gafletin en ibret verici örneklerinden biridir.

Son imparatorluğumuzun sınırları içindeki çeşitli soylardan bir <Osmanlı milleti> meydana getirmek fikri, ancak, idareimiz altındaki yabancı milletleri eritmek veya uyutmak siyaseti olmak gerekirdi. Fakat aksine, bu uydurma millet hayali, bizim aydınlarımızı ve dolayısıyla devlet adamlarımızı bir fikri hastalık gibi sarmıştır. Türklüğümüzü reddedip uydurma <Osmanlı milleti> hayaline kapılışımız ve bu korkunç gafleti 1908 sonlarına kadar devam ettirීමımız işte, bunun sonucudur.

Bu korkunç gaflet, cumhuriyetten sonra da devam etmiştir. Ve bugün de hala, çeşitli kademelerdeki devlet adamlarımızın kafalarında yaşamaktadır. Bir çok milli meseleler ve hele Türkçülük ülküsü üzerindeki tutum ve davranışlar, bunun reddedilmez delilleridir.

Milletler, ancak, kendi hayat felsefeleri olan milliyetçiliklerine sarılmak suretiyle, insanlığın

zerinden hiç eksilmeyen büyük kasırgalara göğüs gerebilirler. Türk milletinin, kendi hayat felsefesi olan Türk milliyetiliini, yani Trkln, kendisi için mutluluğuna götürecek tek ışık olarak kabul etmeye mecbur oluu da bu sebeptendir. Yani, Türkçülük ııına sırt çevirmek suretiyle devlet gemisini yürütmemiz asla mümkün değildir. Böyle bir ışıktan yoksun bir geminin, kayalara bindirmesi her zaman mümkündür.

İte Türkiye, nice yıllardan beri böyle bir gemi durumundadır. Hayat dalgaları arasında gelişi güzel yalpa vurup durmasının sebebi budur. Çünkü geminin, tayfalarından kaptanına kadar birçok hizmetlisi, çok kere, kendilerine yol gösterecek ışıktan, yani Türkçülükten rkmektedirler.

Bu rknt, Türkçülük fikrinin, yurdumuzdaki Türk olmayan vatandaşları kukulanıracaı temeline dayandırılmak istenmektedir. Böyle bir düşünce ise; devletin sahibi olan ve Türkiye nüfusunun onda dokuzunu teşkil eden Türklerin, onda bir nispetindekiler için, milli lklerinden vazgeçmelerini istemekten başka bir şey değildir.

Türkçülükten rken ve ona sırt eviren devlet adamı, bu korkunç gafletini, ince ve başarılı bir siyaset sanacak kadar da fikirsizdir. O, Türkiye vatandaşı oldukları halde, başka soyların uuruna sahip bulunan ve Türklük davasından ayrı dvlar ardında olanların bu ince (!) siyaset ile aramızda eriyip zararsız hle geleceği hayalindedir. Bu düşüncenin, Osmanlıcılık siyasetini hortlatmak gayreti olacağına onu inandırmak imknsızdır. Çünkü kafası, 1944' teki Türkçülük dmanlıı sırasında ekilen ihanet tohumlarının tortuları ile doludur.

Osmanlıcılık ham hayalini benimseyen ve Trklı inkar eden devlet adamı, Türkiye' yi uçurumun kenarına kadar itmiti. Ondan pek farklı olmayan bugünkü davranış bizi nerelere kadar götürür? Bunu da ciddiyyetle düşünmek gerekir.

Türkçülük, Türk milletinin lksdr. Bir millet, ülküsünden korktuğu değil ona dört elle sarıldığı takdirde kazanır. Milletin lksne sarılıp yükselmesine ise, üst basamaklardaki devlet adamına den vazife büyüktür.

Her toplumun içinde kendinden olmayan ve taşıdığı milli şuur dolayısıyla erimesi de imknsız unsurlar vardır. Devlet adamının vazifesi, onları topluma zarar vermeyecek bir halde tutmaktır.

Bizim devlet adamlarımız da bu doğru yolu seçmek zorundadırlar. Böyle yapmazlar da, bir boş hayal uğruna milli lkye karşı kalmakta devam ederlerse, bu korkunç gaflet, günün birinde ihanet haline de gelebilir.

Devlet adamlarımız artık gözlerini amalı, denenmiş ve iflas etmiş hayallere bel balamaktan, taundan kaar gibi, kamalıdırlar.

aımız, milliyetçilik aıdır. Yükselmek ancak, milliyetçilik yolundan giden milletlerin hakkıdır. Onun için Türklerin, bütün varlıklarıyla sarılacakları tek fikir, Türk milliyetçiliği, yani Trklktr. Bu gerçeği anlayamayan devlet adamı değil, adam bile sayılamaz.

TÜRKLÜĞÜN DÜŞMANLARI

İnsanlık tarihinin en üstün soyu ve milleti olan Türk'ler, yüzyıllarca cihan hakimiyetini ellerinde bulundurduktan sonra, yakın çağlarda gerilemiş, dağılmış ve güçsüz bir hale düşmüş bulunuyorlar. O hakimiyet yüzyıllarında savaştığımız ve çarpışmaların çoğunda yendiğimiz milletler, bu devamlı yenilgilerinin tesiriyle Türk'lere karşı düşmanlık duygusuyla dolup taşmışlardır. Türk atlarının dolaştığı ve Türk Bayrağının dalgalandığı üç büyük kıtadaki milletlerin çoğunun Türk'e karşı olmasının sebebi budur.

Avrupa kıtasındaki toplumların Türk düşmanlığı ise, sürekli yenilgiler dışında bir sebebi daha vardır. Bu sebep, çağlar boyu sürüp giden HİLAL-HAÇ savaşlarında, haçlıların, karşılarında yenilmez güç olarak hep Türk soyunu bulmalarındır. Batı'nın, İslamlığın kökünü kazımak emel ve ihtirası, bu yüzden başarısızlığa uğramış ve en ulu dinin cihan hakimiyeti bu sayede sağlanmıştır.

Tarihi hadiselerin sonucu olan bu durum, bugünün ve yarının Türk nesillerine büyük bir vazife yüklemektedir. Bu vazife; Türklüğün düşmanlarını öğrenip tanıma, düşmanlıklarının derecesini tespit etme ve bu düşmanlıklara karşı, ayakta kalmış son kalemiz olan Türkiye'yi korumanın yollarını araştırıp bulmadır.

Bu konuda en büyük yük, gençlerin omuzlarındadır. Türk gençleri, kendilerini yetiştirmekle görevli bulunanların sürüp giden bağışlanması imkansız ihmallerine ve çevrelerini saran türlü yıkıcı propagandalara rağmen, soylarındaki o eşsiz sağduyunun da yardımı ile, gözlerini açmak, tarihin ve kaderin kendilerine yüklediği vazifeye sarılmak zorundadırlar. Gençler, bu vazifelerini gereği gibi yapmadıkları takdirde, ufuklarımızı sarmış bulunan kara bulutların, son vatan parçasının üstüne çökme tehlikesi önlenemez.

Bu vazifenin yapılmasının ilk adımı, manevi pusatlanmaktır. **Türk genci tepeden tırnağa kadar, Türklük ruhu ve şuuru ile dolmaya mecburdur. Ancak bu ruh ve şuurdur ki, Türk gencine, bu günün çetin dünyasında yapmak zorunda olduğu büyük mücadele, yenilmez bir güç sağlayabilir.**

Türkiye'yi, tarihin özlenen o büyük Türkiye'si yapacak yola, milli şuur ile milli ruh kapısından girebilir. Türk düşmanlarının, Türkiye'yi de yıkma çabalarını ve bu niyetle yaptıkları saldırıları, ancak milli ruh ve milli şuur seddi durdurabilir. İçteki sinsi hainin, maskesinin ardındaki kızıl salyalı korkunç yüzü, bütün çıplaklığı ve korkunçluğu ile Türk'e gösterecek projektör, ancak, milli şuurun ve milli ruhun ışığı olabilir.

Türk gençleri, bunun için, milli ruh ve milli şuur ile dolup taşmak zorundadırlar. Ve artık bu, tarihi bir vazife, büyük bir Türklük vazifesi olmuştur. Her genç; milli şuur ve milli ruh ile önce kendi dolacak, sonra çevresindeki gençleri aynı kutsal ateşle doldurmaya çalışacaktır. Tarih boyunca, önünde diz çöktüğü Türk'e öç duyguları ile dolu dünya milletlerine karşı ayakta durabilmenin en sağlam yolu, bu yoldur.

Türkiye'nin dört bucağında ve hele sınır boylarındaki Türk Gençleri!

Tarihin derinliklerinden gelen sese kulak verin! **Bu ses, sizi, silahı elinde ve yürümeye hazır düşmana karşı, kutsal Türklük vazifesine çağırmaktadır.**

AZGINLAŞAN TÜRKÇÜLÜK DÜŞMANLIĞI

Türkçülük düşmanlığı, bu ulu fikrin Türk hayatında tesirini göstermeye başladığı 1908 sonrasında beri devam edip gelen bir sinsi ihanet şeklidir. O günden bu güne bu ihanet yolunun yolcuları olarak ortada görünenlerin büyük çoğunluğu, başka millî davaları olan azınlık ırkçılaridir.

İmparatorluğumuzun son yıllarındaki Türkçülük düşmanlığı, daha çok dini tüle büründürülmüş olarak ele alınıyor ve İslamiyet davasını saracak bir fikirmiş gibi vurulmaya çalışılıyordu. O zamanki Türkçülük düşmanlarının çoğu, Türk olmayan Müslüman Osmanlılardı.

Cumhuriyetten sonra Türkçülük düşmanlığının bu mahiyeti değişti. Günümüzün, **Türkçülük düşmanları yine azınlık ırkçılaridir ama, artık bu azınlık ırkçılar sadece din kılıfına bürünmüş Müslüman gayrı Türkler değil, sosyalist postuna sarılmış Moskofçu veya Çinci takımıdır.**

Bu devrenin Türkçülük düşmanlığı, uzun yıllar, bu yüzde yüz katıksız Türk fikrinin, Türkiye'ye yabancılar tarafından sokulmuş bir siyasi fikir olduğu yalanını tekrarlayıp durmuşlardır. Bu yalanın tesirsiz kaldığını görünce yalanı, büsbütün bırakmamakla beraber, şimdi, Türk'ün bu ulu fikrini hakaret çamuru ile sıvamaya çalışmaktadırlar.

Ardı arası kesilmeyen iftiralar ve hakaretler, şüphesiz, aczin ifadesinden başka bir şey değildir. Türkçülüğü namus ve haysiyete dayanan fikir gücü ile yıkamayan Moskofçu ve Çinci takımının işi küfür ve hakarete dökmesinin sebebi budur. Çünkü kızıl, bütün maddi imkanlarına rağmen Türkçünün karşısında güçsüzdür, acizdir, yetersizdir. Bunun neticesi olarak da zavallıdır.

O takımdan birisinin Türkçülükten “**eşekçe fikirler**” diye bahsettiğini biliyoruz. Kızılardan, mesela “**satılmışlar**” filan diye söz eden milliyetçilere; “**Sizler onlara sadece hakaret edebiliyorsunuz. Onlarsa kötü laf etmeden cilt cilt eserler veriyorlar**” diyen bir takım iyi niyetli ve biraz da dünyadan habersiz kişiler, Türkçülüğü “**eşekçe fikirler!!!**” diyen bu nazik(!) kişi ve benzerleri için acaba ne düşünürler?

Şimdi bir milliyetçi çıksa da mesela: “**Türkçülüğe eşekçe fikirler demek katırca bir harekettir**” gibilerden bir şey söylese, bu iyi niyetli vatandaşlar, bu edebi(!) cilveleşmenin ilk kısmını unutup, muhakkak, yine Türkçüleri suçlama yoluna giderler.

Bu şekildeki seviyesiz bir hareketle, Türkçülük elbetteki değerinden bir şey kaybetmez. Çünkü **Türkçülük, bir insani fikirdir. Hem de insani fikirlerin en yücesidir. Çünkü, insan cemiyetlerinin en büyüğü olan Türk Milletinin ülküsüdür.**

Ülkünün ve hele Türk soyunun ülküsü olan Türkçülüğün manasını anlamak, elbette ki, bir seviye meselesidir. Hayatında dalavere, hile ve maddeden başka bir şey tanımamış olan bir yaratık bu yüce fikri elbetteki kavrayamaz. Bir hödüğe veya cinsi sapığa büyük bir Türk hattatının bir mısraı veya şaheser bir minyatür ne ifade eder? **İnsani bir gaye olan bir millî ülkü de, şüphesiz, sadece dış kılıfı**

ile değil, i dünyası ile de insan olan için bir mn taşır.

Türkiye'deki Moskofçu, inci veya Arapı yaratıklar terbiyenin, nezaketin ve insani seviyenin dışına ne derece çıkarsa çıksınlar; fikri güçsüzlükten ileri gelen hakaret çamuruna ne derece sarılırlarsa sarılırlar; yalana, iftiraya, demagojiye ne kadar kucak aarlarsa asınlar, Türkçülük lksne ne toz kondurabilirler, ne de onun yürümesine engel olabilirler.

Türkiye Türk', bilhassa geç nesiller, artık uyanmıştır. Türkçülüğün günden güne bir çığ gibi büyümesinin sebebi budur. Bu ığ, eninde sonunda, Türkçülüğü düşman bütün fikir kırıntılarını ezecek ve Türk lksn Türk dünyasına hakim kılacaktır.

TÜRK MİLLETİNİN TARİFİ

Türk milletini nasıl tarif etmeliyiz?

Cemiyetimiz, bu sorunun cevabının aranmaya başlanmasından günümüze kadar, birbirinden farklı tariflerle karşı karşıya kalmıştır. Bunun sebepleri çeşitlidir. Bazen, başka milletlerin kendi yapılarına uygun tariflerinin bize uygulanması yoluna gidilmiş; bazen, milleti meydana getiren unsurlardan, tarifi yapanların meyillerine ve çıkarlarına uygun olanları alınıp Türk milleti sadece onlara bağlanmak istenmiş; bazen de, tamamen ilmi bir mesele olan milliyet siyasi düşüncelerin ifadesi şekline sokulmaya çalışılmıştır. Hareket noktası, sakat, hissi veya maksatlı olan böyle davranışlarla, Türk milletinin gerçek ve ilmi tarifi elbette ortaya konamazdı. Nitekim konamamış ve gerçeği dile getirmekten uzak, birbirlerine karşı ve ilim dışı tariflerle bir çok nesillerin kafaları karıştırılmıştır.

Türk'ün tarifine girişmeden önce, bir gerçeği bilmek gerekir. Bu gerçek, dünya üzerinde bu güne kadar millet kavramının tek ve ortak bir tarifinin yapılamamış olmasıdır. Bunun sebebi, milletlerin, millet oluşuşlarındaki farklardır.

Milletleri meydana getiren ırk, dil, vatan, kültür, din, lk, tarih gibi çeşitli unsurlar vardır. Eğer yeryüzündeki bütün milletler, bu unsurların hepsinin bir araya toplanması ile meydana gelmiş olsalardı, o zaman ortak bir millet tarifi yapmak mümkün olurdu ve tabii idi. Fakat böyle değildir ve olmamıştır. Milletler, bu unsurlardan birisinin veya bir kaçının birleşmesi ve kaynaşmasıyla ortaya çıkmışlardır. Çok kere birisinde büyük önem taşıyan bir unsur, bir diğerinin oluşunda hiçbir rol oynamamıştır.

Mesela; Türkler, Macarlar ve Almanlar için, ırk önemli bir milliyet unsurudur. Fransızlar ve Amerikalılar içinse değildir. Çünkü Türkler, Macarlar ve Almanlar, tek bir ırktan meydana gelmiş milletlerdir. Fransızlar birkaç, Amerikalılar birçok ırkın karışması ile ortaya çıkmışlardır.

Dil; Türklerle Araplar için önemli bir unsurdur. Çünkü bütün Türkler gibi bütün Araplar da aynı dili konuşurlar. Fakat  kantonun da Almanca, Fransızca ve İtalyanca gibi üç ayrı dil konuşulan İsviçreliler için, dil, bir birlik unsuru değildir.

Vatan; bütün fertleri devlet sınırları içinde yaşayan milletler için önemli bir milliyet unsurudur. Fakat bağımsız devletlerinin sınırları dışında milletdaşları bulunanlar için aynı şey söylenemez. Almanya'nın, İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra Moskofların eline geçen bir kısım topraklarında kalmış Almanlar ve ilk

anayurdumuz Doğu Türkili toprakları ile diğer illerdeki tutsak Türkler bunun misalidir. Bugün Filistin’de devletlerini kurmuş olan Yahudiler, yakın zamanlara kadar dünyanın birçok yerlerine dağılmış bir halde yaşamakta idiler. Eğer vatan, milliyet için mutlak bir unsur olsaydı, Yahudi milletini inkar etmek gerekirdi. Halbuki Yahudi milleti tarih boyunca vardı. Bugün de İsrail’de, devletini yeniden kurmuş olarak, varlığını devam ettirmektedir.

İşte, bütün milletler için ortak bir tarif yapılamayışının sebebi, bunlardır. Çünkü milleti meydana getiren unsurlardan hepsi bütün milletlerde bulunmamaktadır. Bundan dolayı cemiyetler, oluşlarında rol oynayan milliyet unsurlarını içine alan tarifler yapmak zorunda kalmaktadırlar. Fransızların Almanları, Amerikalıların Macarları, İsviçrelilerin İngilizleri örnek alarak milliyet tarifi yapmaya kalkmaları bundandır.

Biz de, milliyet tarifimizi, Türk milletinin tarihi oluşuna uygun bir şekilde ve kendi açımızdan yapmaya bunun için mecburuz. Başka milletleri örnek alarak, Türk milletini o örneğe uydurmaya çalışanların düştükleri yanlışın sebebi de, bu gerçeğe sırt çevirmiş olmalarıdır.

Biz de, milliyet tarifimizi, Türk milletinin tarihi oluşuna uygun bir şekilde ve kendi açımızdan yapmaya bunun için mecburuz. Başka milletleri örnek alarak, Türk milletini o örneğe uydurmaya çalışanların düştükleri yanlışın sebebi de, bu gerçeğe sırt çevirmiş olmalarıdır.

Türk milletini tarif ederken yabancıları örnek almak ne kadar sakat ise, milletimizi, milliyet unsurlarından bir tekinin etrafında toplamaya çalışmak da o kadar yanlıştır. “Kültür birliği” ni esas almanın, “gelenekler” i savunmanın, aynı vatanda yaşamayı veya “tabiiyet” i yeter bulmanın eksikliği ve aksaklığı bundandır. Bu unsurlardan bazıları Türk milletinin oluşunda rol oynamışlardır. Fakat tek başlarına değil, diğer unsurlarla birlikte... Birçok unsurların birleşmesiyle meydana gelmiş bir varlığı bunlardan yalnız birisinin eseri ve neticesi imiş gibi göstermek yanlıştır. Böyle bir tarif, suyu, sadece oksijenle tarif etmek kadar sakattır.

Madem ki bütün dünya milletlerini içine alabilen bir tarif yapılamasının imkansızlığı, cemiyetleri, kendilerine uygun ve kendilerine göre tarifler yapmaya mecbur bırakmıştır. Buna göre biz de bu doğru ve umumi yoldan gitmeye ve millet tarifimizi kendi açımızdan yapmaya mecburuz. Bunu yaparken de lüzumsuz zorlamaları, hissi davranışları ve hayali yamamaları da bir tarafa bırakmak elbette ki şarttır. Çünkü Türk milletinin tarifini yapmak, bu gerçeği tespit etmekten başka bir şey değildir. Gerçeklerin tespiti ise hayal ve yakıştırmalarla değil, ilim ve müspet düşünce ile olur. Buna göre yapılacak şey, Türk milletinin nasıl meydana geldiğini tespit etmekten ibarettir. Bu tespit ise, Türk milletinin oluşunda ve devamında, hangi milliyet unsurlarının rol oynadığını ortaya koymak ile olur. Bu unsurları içine alan tarif bizim için Türk milletini tek, şaşmaz ve en doğru tarifi olacaktır.

Türkler için soy, önemli bir unsurdur. Çünkü Türk milleti, bugünkü bazı milletler gibi, çeşitli ırkların karışması ile meydana gelmiş değildir. Türk milleti, tek bir soyun eseridir. O soy da Türk soyudur.

Bu gerçek, başka bir şekilde, şöyle de söylenebilir: Tarihte bir ana Türk soyu vardır. Türk milleti bu ana soydan meydana gelmiş ve bugüne kadar aynı Türk milleti olarak yaşamıştır. Bu sebepten, Türk milletinin oluşunda, soy, çok önemli bir unsurdur ve hatta birinci unsurdur.

Türkler için dil de önemli bir milliyet unsurudur. Çünkü bugün bütün Türkler, tarihteki ana Türk dilinin devamından başka bir şey olmayan Türkçe'yi konuşmaktadırlar. Türk oldukları halde Türkçe'den gayri dil konuşan Türkler de varsa da bu büyük çoğunluğun yanında hiç denilebilecek kadar ehemmiyetsiz bir sayı teşkil eder. Bu sebepten dil de, Türkler için çok önemli bir unsurdur.

Türkler için kültür de, önemli bir milliyet unsurudur. Bizim kültürümüz tarihten getirdiğimiz, geliştirerek bugünkü neticesine ulaştırdığımız ve bugün bütün Türk dünyasında yaşamakta olan Türk kültürüdür.

Türkler için ölkü de, önemli bir unsurdur. Milletimizin, yüzyıllar boyunca "kızılma" diye adlandırdığı bu ölkü, tarihteki büyük hamle ve hareketlerimizde büyük rol oynamıştır. Dünün sınırı belirsiz, bugün ise hedefi belli bu ölküsü, milli varlığımızda en önemli unsurlardan birisidir.

Türkler için vatan da önemli bir unsurdur. Ancak vatan unsurunun Türk'e has özelliği ile düşünülmesi şarttır:

Başka bütün milletlerin, tarihleri boyunca tek anavatanları bulunduğu halde, Türkler, Doğu Türkeli ve Türkiye olmak üzere iki anavatana sahip olmuşlardır. Tarihte bu iki anavatanın tek anavatan haline geldiği zamanlar vardır. Bugün ise, çevresindeki bazı parçalarını yabancılara kaptırmış halde bulunan Türkiye'ye karşı Doğu Türkeli, yabancı çizmesi altındadır. Bu durum, vatan unsurunu gölgelemekte ise de, bu gölgenin geçici bir karanlık olduğunu kabul etmek gerekir. Bugün Irak'taki, Azerbaycan'daki veya Orta Asya'daki Türkü, nasıl millet kadromuzun dışında bırakamıyorsak, vatan toprakları için de durum aynıdır. Yani, vatan unsuru bugünkü geçici, tabiiyetten ve gerçeklikten uzak şekliyle değil, tarihi ve gerçek olan asıl şekliyle düşünmeye mecburuz. Bu şekliyle vatan, Türk milleti için, önemli bir unsurdur.

Türkler için tarih de önemli bir unsurdur. Bugün yeryüzünde yaşayan bütün Türkler, aynı tarihin insanlarıdır. Bu tarih iki anayurdumuzda veya o anayurtlar odağında daha başka topraklarda geçmiştir. Yani bütün bu tarih, Türk milletinin ortak tarihidir. Bundan dolayı da tarih, Türk milletinin tarihinde yer alacak önemli bir unsurdur.

Türkler için önemli bir unsur da dindir. Bugün Türklerin hepsi denecek kadar büyük çoğunluğu İslam dinindedir. Başka dinlerde olan Türklerin sayısı bu büyük çoğunluğa göre pek küçük bir sayıdır. Türkler, İslamiyet'i benimsemeye, yaymada ve Hristiyan dünyasına karşı korumadaki davranışlar ile adeta, milli bir din haline getirmişlerdir. Bu sebepten de din, Türkler için önemli unsurlar arasına girmiştir.

Görülüyor ki, Türk milletinin oluşunda ve gelişip devam etmesinde, milliyet unsurlarından yedisi; yani ırk, dil, kültür, vatan, tarih ve din rol oynamışlardır. Türk soyunun, yeryüzünün geniş alanlarına dağılmış ve yayılmış olan kitlelerinden küçük parçaların Türkçe'den başka dil konuşmaları veya İslamiyet'ten gayri dinlere mensup bulunmaları ile yurtlarının bir kısmının yabancılarda elinde bulunması, tarihi gerçeği gölgeleyecek bir durum meydana getirmiş olmuyor.

Buna göre, Türk milletinin ilmi anlayışa uygun ve gerçeği dile getiren tarifi, kendiliğinden ortaya çıkmış oluyor:

Türk milleti; soy, dil, kültür, ölkü, vatan, tarih ve din unsuru ve birliğı ile birbirine bağı bir cemiyettir.

BÜTÜN TÜRKLER BİR ORDU

Bütün Türkler bir ordu... Bu dört kelime, Türk soyunun ölküsünü dile getiren sözlerin en güzellerinden birisidir. Büyük fikir adamımız Ziya Gökalp'in bir manzumesinden çıkarılıp bir ölkü parolası haline getirilen bu söz, hiçbir karşılık beklemeden Türklüğe hizmet eden on binlerce aydın Türk'ün de parolasıdır.

Ölkünün manasını bilmeyen ve kavrayamayanlar ile, ölkücü olmak vasfından yoksun bulunanlar, Türk ölküsünü savunanların karşısına her zaman “maddi imkan” teranesiyle dikilmeye çalışmışlardır. Ölkülerin, maddi imkanlar üstünde, daha çok uzak geleceklere bakan, hayalle karışık büyük davalar olduğunu hatırlamak, onların nasıl yanıldıklarını anlamaya yeter.

Milli ölküler, cemiyetler için, en büyük manevi güç kaynaklarından biridir. Ölkünün manasını bilen Türk, onun içindir ki, hayatta en büyük vazifesinin bu ölküye hizmet olduğuna inanmıştır. Hayatlarının manasını bu ölküde bulan ve hayatlarını bu ölküye adayan Türkler, bu sebepten, her çağda bulunuyor. Dün vardı. Bugün de var. Yarın da var olacaktır. Bu iman zinciri halkası ve onun yenilmez gücü, Türk ölküsünün en sağlam gerçekleşme teminatıdır. Dünya, çok uzak olmayan bir gelecekte, tarihte gerçek olan şeylerin gelecekte de gerçek olabileceğini sözünüm gerçeklik derecesini bir kere daha görecektir.

Türk'ün düşmanı olduklarından Türk ölküsüne de düşmanlık edenler milletimizi parçalara bölmek için, dün olduğu gibi bu günde çalışmaktadırlar. Türk'ün bir vazifesi de bu hile karşısında uyanık bulunmaktır. Bu soyun evladı olmakla övünen Türkler Tanrı'nın birliğine nasıl iman ediyorlarsa, Türk birliğine ve bütünlüğüne de öyle inanmalıdırlar. Unutmamalı ki, Türk'ü, coğrafyasına ve kollarına göre parçalara ayırmak, soyumuzun kökünü kazımaya uğraşan düşmanların ekmeğine yağ sürmek demektir. Bir Türk bilerek, böyle bir alçaklığı asla yapamaz.

Bununla beraber, bilmeden, bu yanlış yolda yürümekte olanlar da vardır. Bunlar, tutsak Türk illerinin tutsak milyonlarına sırt çeviren Türkiyeli aydınlar ile, bir gün düşman çizmesinden muhakkak kurtulacak bu günkü esir Türk dünyasında, yarın, parça parça devletler kurulmasını hayal eden bir kısım dış Türklerdir.

Türk ölküsüne karşı olan bu gibi davranış ve inanışlar, elbette ki üzücüdür. Bu üzücü davranışlar karşısında, ölkücülere düşen, yanlış yolda olanları, ısrarla, uyarmaya çalışmaktır.

Bugünün devletler dünyasında, Türk aleminin öteki parçalarına sırt çevirmiş bir Türkiye, geleceğı garanti bir devlet olarak yaşıyor sayılmaz. Yarın, düşman yenilip bağımsızlık kazanılırken, ilk anayurdumuz Doğı Türk ilinde, irili ufaklı bir takım Türk devletleri meydana gelirse, aynı tehlike orası için de var olacaktır. Türk'ün varlığının ve yarınının, kendisini yıkılmaz bir kale haline getirecek olan bütünlüğüne bağı olduğu unutulmamalıdır.

Milletimiz, şuurlu evlatlarının kılavuzluğu ile, nice yıllardan beri, Türk soyunu mutluluğa götürecektir.

tek yol olan, bu yol üzerindedir. Bu yolun yolcuları, onun için, hiç eksik olmamaktadır. Nesiller nesilleri kovaladıkça, genç Türk evlatlarının en seçkinlerinin bu davaya sarılmaları da bundandır.

Dava ayaktadır ve yürümektedir. Türkiyeli ülkücü Türk gençlerinin tutsak Türk illeri davasını benimsemeleri ve Türk bütünlüğü gerçeğine bütün varlıklarıyla bağlanmakta olmaları kadar, tutsak Türk illerine mensup gençlerin, bölgeci ve bölücü tutum ve davranışlarının karşısına kaya gibi dikilmeleri de bunun en açık delilidir. Bu gençler ve bu iman ile, bu ülkü bir gün muhakkak gerçekleşecektir.

Bu yolda en büyük yük, ülkücü gençlerin omuzlarındadır. Ülkücü bütün Türk gençleri, yanlış yolda olanlarla mücadeleyi bir an bırakmamalıdır. Ancak bu mücadele yıkmak değil, uyarmak için olmalıdır.

Ulu Tanrı, Türkleri, bir bütün, bir millet olarak yaratmıştır. Bu bütün, yıllar var, parçalanmış bir haldedir. Türk, eğer Türk ise, bu Tanrı iradesini yeniden bir gerçek haline getirecektir.

Bu birliğin bir gün, tarihteki gibi bir gerçek olacağına bütün kalbimizle inanıyoruz. Bizi, Türk olarak, hayata bağlayan en büyük bağ, bu inançtır.

Yıllarca inandığımız, bugün inanmakta olduğumuz, yarında inanmakta devam edeceğimiz bu büyük ülkünün, en güzel parolası “**Bütün Türkler bir ordu**” sözüdür.

En anlayışsız kafalarda, en duygusuz gönüllerde, en sağır kulaklarda aksini buluncaya kadar, bu milli parolayı, Tanrı’nın günü ve en gür sesimizle tekrarlamalıyız:

Bütün Türkler bir ordu...

GÖKALP VE TURANCILIK

Turancılık ülküsünün savunucuları ve yayıcıları arasında büyük ve şerefli bir yeri olan Gökalp’a, ikinci Dünya Savaşı yıllarından beri, sık sık tekrarlanan iki iddia ile karşı çıkmaya çalışıp durdular. İddialardan birincisi, Turancılığın bir hayal olduğudur. İkincisi ise, Gökalp’in hayatının sonlarında Turancılıktan vazgeçmiş bulunduğudır. Bu suretle, Turancılık ülküsünün bir yönden bir hayal olduğu, diğer taraftan da o ülkünün Türk cemiyetine mal edilmesinde büyük hizmeti geçen insanın, sonunda ondan vazgeçmesiyle, savunulacak bir dava olmayacağı sonucu çıkarılmak istenmektedir.

Bu iddiaları her fırsatta ortaya atanların büyük kısmının, başta kızılar olmak üzere, Türk ve Türklük düşmanları bulundukları unutulmamalıdır. Türklük düşmanlarının, milletimize faydalı olan fikir ve hareketleri kötü, Zaralı olanları iyi göstermeye çalışacakları tabii bulunacağına göre, meseleyi sadece bu açıdan ele almak dahi, doğru neticeye ulaşabilmek için kafi gelebilir.

Dünya Türklüğünün tek devletin sınırları dahilinde toplanması fikri ve isteği olan Turancılık, her şeyden önce hayal değildir. Çünkü geçmişte bir çok kereler gerçekleştirilmiştir. Türkleri ilk defa bir

bayrak altında toplamış olan, milattan önce 209 da Hun'ların başına geçen Mete'dir. Güçlü kağanların bulunmadığı zamanlarda dağılan Türkler, Çelik pençeli başbuğların başa geçmeleri üzerine yeniden birleşmişlerdir. Mesela Çengiz Kağan ve Aksak Temir zamanlarında olduğu gibi... Öteki birleşme devirleri bir yana bırakılsa bile, sadece Çengiz Ve Temir devri birleşmeleri dahi, Turan ülküsünün tarihi bir gerçek olduğunu göstermeye yetmez mi?

Hayal, eski çağlarda hiç gerçekleşmemiş düşünceler ve fikirler için kullanılabilir. Mesela, bütün milletleri tek devletin sınırları içinde toplamak ideali(!) gibi... Tarihte muhteşem bir gerçek olan "Türk Birliği" ni hayal diye kabul etmek ya hayalin ne olduğunu bilmemek, ya tarihten haberi olmamak, ya da bile bile yalan söylemek ile mümkündür.

Gökalp'in, Turan ülküsü hakkındaki fikir ve inancı, biraz kültür sahibi olanlarca dahi malumdur. Yazıldığı günlerden zamanımıza kadar on binlerce Türk'ün hafızalarına nakşedilmiş olan şu mısralar, bunu küçük örnekleridir.

**Düşmanın ülkesi viran olacak,
Türkiye büyüüp Turan olacak!**

**Son arzumuz budur fani dünyada:
Türk'üz, varacağız Kızılma'ya..**

**Demez taş, kaya,
Yürürüz yaya...
Türk'üz gideriz
Kızılma'ya...**

**Vatan ne Türkiye'dir Türklere, ne Türkistan,
Vatan büyük ve müebbet bir ülkedir; Turan:**

Bu mühim konu "Türkçülüğün Esasları" nda ise şu satırlar ile ifade edilmiştir.

"Türkçülüğün uzak mefkuresi, Turan namı altında Oğuzları, Tatarları, Kırgızları, Özbekleri, Yakutları lisanda, edebiyatta, harsta birleştirmektir. Bu mefkurenin bir şe'niyet haline geçmesi mümkün mü, yoksa değil mi? Yakın mefkureler için bu cihet aranır da, uzak mefkureler için aranmaz."

"Yüz milyon Türk'ün bir millet halinde birleşmesi, Türkçüler için en kuvvetli bir vecd kaynağıdır. Turan mefkuresi olmasaydı, Türkçülük, bu kadar süratle intişar etmeyecekti. Mamafih kimbilir? Belki istikbalde Turan mefkuresinin husulü de mümkün olacaktır. Mefkure, istikbalin halikıdır. Dün Türkler için hayali bir mefkure halinde bulunan "milli devlet" bugün, Türkiye'de bir şe'niyet halini almıştır.

O halde, Türkçülüğü, mefkuresinin büyüklüğü noktasında üç dereceye ayırabiliriz:

1-Türkiyecilik

2- Oğuzculuk veya Türkmencilik

3-Turancılık

Bu gün şe'niyet sahasında yalnız Türkiyecilik vardır. Fakat ruhların büyük bir bir iştiyakla aradığı "Kızılma" şe'niyet sahasında değil, hayal sahasındadır. Türk köylüsü "Kızılma'yı tahayyül ederken, gözünün önüne eski Türk İlhanlıkları gelir. Filhakika, Turan mefkuresi mazide bir hayal değil, bir şe'niyetti.

Milattan 210 sene evvel Hun Hükümdarı Mete Kun'lar (Hunlar) namı altında bütün Türkleri birleştirdiği zaman "Turan " mefkuresi bir şe'niyet haline girmişti. Hunlardan sonra Avarlar, Avarlardan sonra Gök Türkler, Gök Türklerden sonra Oğuzlar, bunlardan sonra Kırgız Kazaklar, daha sonra Gür Han, Çengiz Han ve sonuncu olmak üzere Temurlenk, Turan mefkuresini şe'niyet haline getirmediler mi?"

"Turan, bütün Türklerin mazide ve belki de istikbalde bir şe'niyet olan büyük vatanıdır."

Gökalp'in hayatının sonlarında bu davadan vazgeçtiği iddiası ise, son yıllarında yazdığı yazılarda, Turan mefkuresinden bahsetmemiş olmasına dayandırılmaktadır.

Birinci Dünya Savaşı'nın yenilgimizle bitmesinden sonra, Ziya Gökalp'in, tevkif olunan diğer kimselerle birlikte Malta'ya sürüldüğü malumdur. Malta'dan kurtulup Türkiye'ye dönmesinden sonraki yıllar ile ölümü arasında ki zamanın kısalığı da bilinmeyen bir şey değildir. Yani ne Malta yılları, ne de Türkiye'deki son seneleri, "Büyük Türklük Ülküsü" üzerine yazılar yazılacak, yazılabilecek zamanlar olamazdı. Zaten, daha önceki yıllarda, bu konuda yazılması gerekli olanları da, lüzumu kadar yazmış değil mi idi?

Ve sonra, Turancılık mefkuresi, Gökalp'in şahsına ait bir mesele mi idi ki, ondan sonrakiler, bu ülkü yolundaki tutum ve davranışlarını Gökalp'in tutum ve davranışları ile ayarlamak mecburiyetinde görülsünler? Değil bir Gökalp, daha bilmem ne kadar fikir adamı dahi vaz etmiş olsalar, Turancılık ülküsü, Türk soyunun ülküsü olmakta yine de devam edecektir.

İddianın, hangi yönden ele alınırsa alınsın, ne kadar manasız, ne derece akıl ve mantık dışı olduğu görülmektedir.

Turancılık ülküsü, Türk soyunun ülküsüdür. Onu beğenmeyenler, lüzumsuz veya tehlikeli bulanlar hatta karşısına dikilip baltalamaya çalışanlar bulunabilir. Fakat bunlar, Turancılığın Türk soyunun ülküsü olduğu gerçeğini değiştirmez. Bu sebeptendir ki, bütün yıkıcı propagandalara, hileli oyunlara ve hatta baskılara rağmen, genç nesillerin ruhlarını ilahi bir ateş gibi sarmaya devam etmektedir. Ve günü gelince, Türk'ün içinden çıkacak demir bilekli ve çelik iradeli bir oğlunun buyruğunda bu büyük ülkü mutlaka gerçekleşecektir.

ATATÜRKÇÜLÜK MESELESİ-I

Bir fikir veya inanç buhranı içine girmiş bulunan Türkiye'de, cemiyetimizin bir çok temel fikir meseleleri ile birlikte, yakın çağlar tarihimizin, fikir, sanat ve siyaset alanlarında büyük rol oynamış insanları da, ciddi şekilde ele alıp değerlendirme imkanlarını günden güne daha çok kaybeder hale gelmeye başlamışlardır. Bu yüzden yetişmekte olan nesiller, bir yandan Türklüğün ana davalarını, çok

kere, ters yönlerden değerlendirmeye mecbur kalmak gibi yanlışlara düşmekte; diğer taraftan da, tarihlerinin insanları hakkında yanlış veya eksik bilgilere sahip olmaktadırlar.

Soyumuzun temel meselelerinden olan Türk ırkçılığı ve Turancılık, yeni nesillerin büyük çoğunluğunun, asıl mahiyetlerinden pek farklı bildikleri büyük davalardır. Namık kemal ve Ziya Gökalp, birbirlerinden çok farklı hükümlerle gözler önüne serilmekte olan büyük kalemлерdir. Sultan Abdulhamid, kuzey ve güney kutupları arasında dolaştırılan bir hakandır. Yakın yıllarda kendisinden en çok söz edilen bir insan olmasına rağmen, Atatürk de, şahsiyeti kesin sınırlar içinde toplanabilmiş bir kimse olmaktan hayli uzaktır.

Bütün bunların sebebi, sadece ilimle fikrin konuşması gereken yerlerde hususi maksatların ve niyetlerin dile getirilmekte olmasıdır. Ve bu böyle devam ettiği müddetçe de, çocuklarımıza, ne milletimizin büyük davalarının gerçek manasını, ne de meziyetlerini ve kusurlarını tam bir tarafsızlıkla ortaya koymak suretiyle, şöhretlerimizin gerçek değerlerini öğretmek mümkündür.

Burada, yakın tarihimizin şöhretlerinden birisini ele alarak, bazı maksatlar için, fikirlerin ve insanların nasıl sömürülmeye çalışıldığını ve yine bazı gerçeklerin nasıl tersine çevrilmek istendiğini göstermeye çalışacağız. Bu şöhret, Gazi Mustafa Kemal'dir.

Mustafa Kemal'i ağızlarından ve kalemlerinden hiç eksik etmeyenlerin bu konuda en çok kullandıkları söz "Atatürkçülük" tür. Onun için, önce şu sorunun cevabını aramak gerekmektedir:

Atatürkçülük Nedir?

Gazi Mustafa Kemal, ne içtimai ve felsefi bir çığır açmış insandı, ne de- mesela Gökalp gibi- büyük bir fikir adamı idi. İnandığı ve gerçekleştirmeye çalıştığı fikirleri bir kitapta toplamış bir kimse de değildi. O halde, son yıllarda her fırsatta öne sürülen Atatürkçülük, acaba, , Gazi Mustafa Kemal'e ait hangi temel fikirlerin bir araya getirilmesiyle ortaya çıkmış veya çıkarılmış bir fikir sistemi olmaktadır?

Bu sorunun cevabını aramadan önce, Atatürkçü olduklarını her zaman tekrarlayan siyasi ve siyaset dışı teşekküllerle, farklı fikir ve inançlara sahip kimselerden bir kısmını şöyle bir ele almak yerinde olur:

Türkiye'de bir çok siyasi parti var. Bu partilere mensup kişilerin pek çoğu, her fırsatta, hem partilerinin, hem de kendilerinin Atatürkçü olduklarını ileri sürerler. Mesela en büyük siyasi teşekkül sayılan A.P. Atatürkçüdür. En büyük muhalefet partisi unvanını kimseye kaptırmayan C.H.P. Atatürkçüdür. Emekçilerin partisi olduğunu iddia eden T.İ.P. Atatürkçüdür.

Halbuki bu partilerin belli başlı bir çok ana meselelerinde birbirlerine tamamen karşı fikir ve düşüncelere sahip bulundukları malumdur. Bu karşı oluşun, bazı hallerde, adeta düşmanlık derecesine ulaştığı da bilinmeyen bir şey değildir. Hatta, partilerin birbirleri hakkındaki görüşleri bile, bazen aşırı iddialara veya çok sert hükümlere kadar uzayıp gitmektedir. Kendisini demokrasiye saygılı, kanuncu, hürriyetçi ve halkçı olarak ilan eden A.P., ötekilerine göre kapitalist, kanun çiğneyici, halkı sömüren bir çıkarıcılar ve zenginler partisidir. C.H.P., kendi ifadesine göre, kesin sınırı asla çizilememiş bir yerde olan ortanın solunda, karşı iddialara göre ise Moskova yolundadır. A.P. nin de, C.H.P. nin de

tam siper karşısında olan M.P., uzak yakın hiçbir ilgisi gösterilemeyecek bir partidir. T.İ.P., kendisine inanmak gerekirse sosyalist, berikilerin görüşüne göre ise Marksist-komünist bir teşekküldür.

Sözün kısası, bu partilerin hepsi fikir, inanç, sistem, görüş gibi bir çok yönlerden birbirlerine taban tabana karşı durmaktadırlar. Buna göre, şu soru kendiliğinden ortaya çıkmaktadır: Birbirlerine, hepsi ötekilerin mezarını kazacak kadar karşı olan bu siyasi teşekküller, nasıl oluyor da, Atatürkçülük denen ve elbette bir takım temel fikirlerden meydana gelmesi gereken fikri sistemde birleşebilmektedirler?

Siyasi olmayan teşekküllere ve derneklere gelince; sayıları pek çok olan bu teşekküllerin, belki bir kaç bir taraf bırakılırsa, onların geri kalanlarının da hepsi Atatürkçüdür.

Halbuki onlar da, birbirlerine yakın veya uzak gruplara ayrılmışlardır. Bu sebepten, ehemmiyetli bir iç veya dış hadisede, birbirlerini destekleyen veya birbirlerine karşı gruplara ayrılırlar.

Mesela, bir yabancı gemileri bir limanımıza iki gün demirleseler, bu hareket, derneklerin bir kısmına göre bir nezaket ziyareti, bir kısmına göre ise istiklalimize indirilmiş bir darbedir. Bir yabancı memlekette, bir gençlik topluluğunun hayatı felce uğratan aşırı hareketleri, bu derneklerden bir kısmı için dışardan idare edilen ihanet davranışlarıdır. Aynı hadiselerin, birbirine bu derece aykırı yorumlanması, şüphesiz, derneklerin belli başlı meselelerdeki görüşlerinin ve hareket noktalarının başka oluşudur. Ama şu fikirde veya bu inançta birbirlerine ne kadar olurlarsa olsunlar, bu, Atatürkçülükte, hepsini hemen birleşmesine bir engel teşkil etmemektedir.

Şahıslarda da aynı şey görülmekte değil midir? A.P. genel başkanı Demirel Atatürkçüdür! **Mustafa Kemal'i on iki yıllık milli şeflik(!) adı verilen keyfi idaresi zamanında asıl kabrine koydurtmayan; üstelik paralardan ve pullardan resmini kaldırtan İsmet İnönü de Atatürkçüdür!** Mesela Osman Bölükbaşı Atatürkçüdür. Dr. Azizoğlu Atatürkçüdür. Yeminli Aydın Yalçın Atatürkçüdür. Gazete başyazarları ve fıkracılar da öyledir: Mustafa Kemal'in yazı yazmasını yasakladığı Ahmet Emin yalman Atatürkçüdür. Ahmet Emin'le kıyasıya mücadelesi malum olan Falih Rıfkı Atay Atatürkçüdür. Atatürk devrinde çıkan kanun gereğince, babası Yunus Nadi'nin aldığı Abalıoğlu soyadını kullanmamakta yıllardan beri inat eden Nadir Nadi Atatürkçüdür. İlmi rafa koyup, günlük dünya işleriyle uğraşan gazete makalecisi profesörler Atatürkçüdür. Sözün kısası, Türkiye'de dağ taş Atatürkçüdür. O kadar ki, şimdiye kadar bir biçimine getirip duyurmamış olmalarına rağmen başta Fenerbahçe, Galatasaray ve Beşiktaş gibi büyükler olmak üzere, üçüncü kümeye varıncaya kadar, spor klüplerimizin başkanlarının ve idarecilerinin ve hatta futbolcuların da Atatürkçü olduklarından şüphe edilemez.

Bu durum karşısında, şu sorunun cevabını aramak, artık, bir an önce yerine getirilmesi gerekli bir vazife halini almaktadır: **Fikir, düşünce, inanç, meyil, siyasi veya iktisadi görüş ve daha bir çok yönlerden aralarında en küçük bir yakınlık bulunmayan; aksine pek çoğu ülkü, dava, veya menfaat ayrılığı gibi çeşitli ehemmiyetli cihetlerden birbirlerinin karşısında ve hatta bazıları birbirlerinin can düşmanı durumunda görülen o kadar teşekkül, o kadar insan, nasıl oluyor da, Atatürkçülük denen fikirde hemen can kardeşi ve hatta daha da ileri, adeta yapışık kardeşler haline gelebiliyorlar?**

Böyle bir netice insan düşüncesine, insan mantığına aykırıdır. Yüz bin kere, milyon kere aykırıdır. Bu imkansız bir neticeyi mümkün kılabilir ise, olsa olsa bir tek şart düşünülebilir. O da, her cinsten insanı, manevi çatısı altında toplayabilen Atatürkçülüğün, bu günün dünyasında mevcut bütün fikir,

inanç ve sistemlerin birbirine karışması veya karıştırılması ile meydana gelmiş bir “çifit çorbası” olmasıdır. Böyle bir şeyin kabulü ise, şüphesiz , Gazi Mustafa Kemal’e yapılabilecek hakaretlerin en bayağısı olur.

Buna göre, yıllardan beri gürültüsü yapılmakta olan Atatürkçülük hakkında verilecek hüküm, kendiliğinden ortaya çıkmaktadır: Atatürkçülük diye ileri sürülen şey ciddi bir fikir değildir, sadece bir edebiyattır!

Evet... Bu günkü Atatürkçülük gürültüsü sadece bir edebiyattır., hem de, Mustafa Kemal ile hiçbir ilgisi bulunmayan bir edebiyat...

Atatürk’ü gerçekten seven; sevmese de, sahip bulunduğu meziyetler dolayısı ile kendisini takdir eden,; yahut, Türk’ün son kalesinin kurtarıcısı o büyük ordunun başkumandanı bulunduğu için, evet sadece bunun için O’na karşı içinde bir saygı taşıyan bir Türk, bu manasıyla, asla Atatürkçü olamaz. **Çünkü Atatürkçülük, sadece , Gazi Mustafa Kemal ile ilgisiz bir fikir değil, aynı zamanda onu, bir takım sinsi ve maksatlı düşünce ve fikirler için bir paravan olarak kullanmaktadır da...**

Evet, Atatürkçülük, Gazi Mustafa Kemal’in heybetli varlığını siper yaparak, o siperin arkasından kendi adi çıkarlarını, siyasi ihtiraslarını veya Türklük aleyhindeki melun fikirlerini kolayca, rahatça ve hatta şirretçe söylemenin, yazmanın adından başka bir şey değildir. Öyle olmasaydı, hürriyetçisinden diktacısına, sosyalistinden kapitalistine, solcusundan komünistine, renksizinden Türklük düşmanına kadar o yıllardan beri o kadar kişi Atatürkçülük taslayıp durabilirler miydi?

İşte Atatürkçülük edebiyatında tek gerçek budur.

ATATÜRKÇÜLÜK EDEBİYATI-II

Gerçekten “Atatürkçülük” diye bir fikir olabilir mi?

Elbette olabilir. **Gazi Mustafa Kemal’in; üzerlerinde ısrarla durduğu, devlet ve millet hayatında tatbik etmek istediği belli başlı fikirler, prensipler, sistemler ciddi bir şekilde tespit edilip bir araya getirilirse, böyle bir fikirler ve sistemler topluluğuna “Atatürkçülük” adı verilebilir.** Bir fikri kangren haline gelen bugünkü “Atatürkçülük” edebiyatına kesin olarak son vermek ve Gazi Mustafa Kemal’i çıkarıcı siyasilerin, şarlatanların ve Türk düşmanlarının elinden kurtarmak için tek yol da, işte budur.

Atatürk’ün belli başlı fikirlerini, prensiplerini ve inançlarını böyle bir ciddi maksatla derleyip toplamak pek güç bir şey de olmaz. Çünkü bu iş için gerekli ciddi kaynakların çoğu kitap ve müessese olarak ortadadır. Mesela hayatı boyunca yaptığı konuşmaların belki de hepsi denebilecek kadar büyük kısmı basılmıştır. Hayatının son altı yılını kaplayan tarih ve dil kurultaylarının zabıtları ile bu kurultayların ve diğerlerinin ana hedefleri olan kitaplar elimizdedir. Üniversite ve yüksek okullarda okutulan inkılap tarihi derslerinin notları kitap haline getirilmiştir. Kurduğu veya kurdurduğu Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi, Antropoloji Enstitüsü, Tarih Kurumu ve Dil Kurumu gibi teşekküllerin kuruluş gayeleri ve Atatürk zamanındaki çalışmaları da bilinmeyen şeyler değildir. Bunlara, bu derece bilinmeyen meseleler ve konulardaki fikir ve düşüncelerini eklemek de o kadar zor olmaz. Çünkü, Türkiye’de,

hakkında en çok kitap ve yazı yazılan insan Mustafa Kemal'dir. Bu kitapların büyük kısmı şöyle böyle şeyler olsa bile, içlerinde değerli olanlar da vardır. Ciddi bir araştırmacı bunların değerlisiyle şöyle böylesini ayırt edebileceği gibi; bütün ön hükümlerden ve nezaket ve zaruret neticesi olarak söylenmiş siyasi sözlerden uzak kalmayı da bilebilir. İşte, Atatürkçülük denilebilecek fikir ancak bu şekilde ortaya çıkmış olur.

Atatürkçülük denilebilecek fikirler topluluğunda yer alacak temel unsurlardan bir kısmı, Mustafa Kemal'in hayatının son yıllarındaki, birbirini tamamlayan davranışlara yön veren hareketlerdedir. Üniversite ve yüksek okullarda okutulan inkılap tarihi dersleriyle, liseler için hususi olarak yazdırılan meşhur dört ciltlik tarihten ve Birinci Tarih Kurultayı zabıtlarından vereceğim bazı örneklerle, burada, bunlardan bir kısmına temas etmek istiyorum.

Liseler için hazırlanmış tarih kitaplarının birinci cildinin <IRK> başlıklı bölümünde, Türk Irkından bahseden parçada şu satırlar yer alıyor:

“Tarihin en büyük cereyanlarını yaratmış olan Türk Irkı, benliğini en çok muhafaza etmiş bir ırktır. ....Görülüyor ki, tarihte en çok göze çarpar bir birlik arz eden Türk Irkı daima hakim olan bariz uzvi vasıflarıyla, dimağın en kuvvetli mahsulü olan harılarıyla, tarihi müşterek hatıralarıyla, aynı zamanda bu günkü millet tarifine de en uygun büyük bir cemiyettir. Bütün tarihte böyle büyük bir ırkı, millet halinde görmek bilhassa zamanımızdaki insan heyetlerinin pek çoğuna nasip olmayan büyük bir kuvvet ve büyük bir şereftir.” (Tarih:İ., İstanbul 1931, Devlet Matbaası, 20. sh.)

Aynı kitabın “Büyük Türk Tarih ve Medeniyetine Umumi Bir Nazar” başlıklı bölümünde, “Türk'ün anayurdu” nun sınırları şöyle çizilmektedir:

“Büyük Kadirgan (Kıngan) dağlarından Baykal Havzasına, oradan Altay dağları boyunca İtil havzasına vararak, Hazar Denizi havzası, Hindikuş, Pamir, Karakurum, Karanlık Dağlar yolu ile ve Sarı Irmak ile tekrar Kıngan Dağlarına ulaşan çizgi içinde kalan mıntıka Türk'ün anayurdudur.” (Aynı eser,25-26. sh.)

İç kapağında Maarif Vekaleti Milli talim ve Terbiye Dairesi'nin emriyle 30.000 adet basıldığı belirtilen bu kitap liselerin birinci sınıfına aittir. Atatürk'ün sağlığında, hatta ölümünden sonraki bir iki yıl liselerimizde tek kitap olarak okunmuştur.

Bu satırlarla, Türk Irkı ve bu ırkın anayurdu hakkında, körpe dimağlarda uyandırılmak istenen fikrin mahiyeti ve esası, yine Atatürk zamanında üniversitelerimizde ve yüksek okullarımızda devamlı olarak okutulan inkılap tarihi derslerinde bütün açıklığı ile ortaya konmuştur. **Bu esas, Türkçülük ülküsünün Türk Birliği (Turancılık) ve Türk ırkçılığı prensiplerinden pek farklı bir şey değildir.**

Rahmetli Mahmut Esat Bozkurt'un, inkılap tarihi dersleri notlarından meydana gelen ve İstanbul Üniversitesi İnkılap Enstitüsü'nün 160 sayılı kitabı olarak çıkan “Atatürk İhtilali adlı eserinde bunun reddi imkansız bir çok delili vardır. İşte onlardan birkaç örnek:

Türk Birliği üzerine:

“Atatürk, Divan Edebiyatı ve onun muakkipleri elinde kaybolmak tehlikesine maruz kalan Türk

Diline, bir muazzam hamle ile, giderek eski vahdetini ilan edebilecek bir kuvvet aşıladı ki, yalnız bu günkü Türkiye için değil, yarınki Türk dünyası, Türk birliği için de en radikal bir teminattır." (Mahmur Esat Bozkurt, Atatürk İhtilali, İstanbul 1940, 310-311. sh.)

"Türk Milletine gelince; Sibiryalardan, Baykal gölü kıyılarında tutunuz da; İran, Rusya Azerbaycanlarından, bütün doğu Türklüğünden ta Akdeniz kıyılarına kadar yayılan Batı Türkleri birbirlerini anlamakta zorluk çekmezler." (Aynı eser, 311. sh.)

"Türk Birliği'nin bir gün hakikat olacağına imanım vardır. Ben görmesem bile, gözlerimi dünyaya onun rüyaları içinde kapayacağım." (Aynı eser, 191. sh.)

"Ben de Türk Birliği'ne bundan fazla inanıyorum. Onu görüyorum. Yarının tarihi, yeni fasıllarını Türk Birliği ile açacaktır. Dünya sükununu, bu fasıllar içinde bulacaktır." (Aynı eser, 191. sh.)

Türk Irkçılığı üzerine:

"Bir ihtilal hangi millet hesabına yapılırsa, mutlaka o milletin öz evlatları eliyle yapılmalı ve onun elinde kalmalıdır. Mesela Türk İhtilali Öz Türklerin elinde kalmalıdır. Hem de kayıtsız şartsız" (Aynı eser, 228. sh.)

"Türk'ün en kötüsü, Türk olmayanın en iyisinden iyidir. Geçmişte Osmanlı İmparatorluğu'nun bahtsızlığı, ekseriya mukadderatını Türklerden başkasının idare etmiş olmasıdır." (Aynı eser, 228. sh.)

"..... Türk devleti işlerinde Türk'ten başkasına inanmayalım. Türk devleti işlerinin başına Öz Türk'ten başkası geçmemelidir. " (Aynı eser, 266. sh.)

"Tarih diyor ki:

Devlet işlerinin başına, devletin kurucusu olan kavimden başkaları geçince o devlet inkıraz bulur. Yani millet istiklalini kaybeder.

Misal mi istersiniz? İşte Abbasiler, işte Endülüs, işte Osmanlılar!

Yeni Türk Cumhuriyetinin devlet işleri başında mutlaka Türkler bulunacaktır. Türk'ten başkasına inanmayacağız" (Aynı eser, 446-447. sh.)

Bu sözler, yıllarca, yüksek öğrenim gençlerine Atatürk ihtilalinin felsefesi, esası, ruhu diye söylenmiştir. Esasen Mustafa Kemal devrinde, O'nun benimsemediği ve istemediği fikirlerin, kendisinsin vazifelendirdiği yakınları tarafından gençliğe telkin edilmesine elbette imkan yoktu.

Tarih kurultaylarındaki fikri havanın da bundan, bunlardan farklı olmadığını, kitap halinde yayınlanmış zabıtlar ve hareketlerden anlamak mümkündür. 1932 de Ankara toplanan Birinci Tarih Kongresinden bazı şeyleri bilmek bunu ortaya koyacaktır.

1932 de Ankara Türk Ocağı'nda toplanan bu kurultayda dikkati bilhassa çeken bir husus, **"millet"** kelimesinin adeta kaldırılıp yerine ısrarla **"ırk"** sözünün kullanılması ve hemen her konuşanın Türk ırkının büyüklüğünü ve üstünlüğünü ileri sürmesidir. Kurultaya katılanlardan Afet İnan ve Dr. Reşit Galip'in konuşmalarından vereceğim küçük misaller bunu gösterecektir.

Afet İnan'dan parçalar:

“Burada bir meseleyi açıkça ortaya koymak isterim. Orta Asya’dan ve oradan yetişen ve çoğalan ve başlı başına bir kültür yaratan insan kütlesinden bahsederken tek bir ırk düşünüyorum. Ve onun adına Türk diyorum.

..... Orta Asya yaylalarının otokton ahalisi, tek bir ırk manzumesi halinde teşekkül etmiştir. Çünkü başka kandan ve tipten hiçbir halkın gelip barınmasına, yurtlarının hudutlarındaki tabii manialar yüzünden, on binlerce yıl imkansız olmuştur.” (Birinci Türk Tarih Kongresi, Ankara, 1932, 31. sh.)

“Türk ırkı anayurtlarında yüksek kültür mertebesine varırken, Avrupa halkı vahşi ve tamamen cahil bir hayat yaşıyordu.” (Aynı eser, 41. sh.)

Mustafa Kemal devri maarif vekillerinden Dr. Reşit Galip’in **“Türk ırk ve Medeniyet Tarihine Umumi Bir Bakış”** başlıklı konuşmasından:

“..... Yani kudret ve kabiliyet kaynağı harikalı soyun evlatlarıyız.” (Aynı eser, 110. sh.)

“Her asıl manada cevheri tükenmez Türklük kanı taşıyanlar, bundan şüphe edemezler.” (Aynı eser, 161. sh.)

Türk Birliği, yani Turancılık meselesine gelince:

Kurultayda geçen bir hadiseyi ve bu münasebetle Şemsettin Günaltay’ın yaptığı konuşmayı bilmek, bu konuda hükme varmak için kafi gelecektir.

Birinci Tarih Kongresinde, tarihi gerçeğe uymayan bir teze karşı çıkan Prof. Zeki Veli bir di Togan’ın fikirleri Atatürk’ün isteklerine karşı sayılarak tartışma konusu olmuş ve sonunda Şemsettin Günaltay, Zeki Velidi’yi “Türk Birliği” ne engel olmaya çalışmakla suçlamak suretiyle susturma yoluna sapmıştı. Prof. Zeki Veldi’yi, vaktiyle Rusya’da yapılan bir kongrede Türklerin birleşmesine engel olmak iddiasıyla suçlama yoluna sapan Şemsettin Günaltay’ın şu sözleri, bu konudaki gerçeği ortaya koymaktadır:

“..... Acaba Zeki Velidi Bey aynı rolü bu kongrede de mi oynamak istiyorlar? Fakat emin olsunlar ki bu kongrenin etrafında toplananların dimağlarında milliyet ateşi fışkırıyor. Bu ateşin karşısında her gayret, her teşebbüs erimeye mahkumdur.” (Aynı eser, 600. sh.)

Atatürk’ün, fikri vasıflarından birisi de kızıkların **“kafatasçılık”**la gülünçleştirmeye çalıştıkları **antropolojik ırkçılıktır.**

Bilindiği gibi bizdeki **Antropoloji Enstitüsünü** kurduran Mustafa Kemal’dir. Çeşitli yerlerde yapılan kafatası kazıları, **Türkiye’nin bir çok okullarında yapılan kafatası ve kafaya ait uzuvlar arası ölçmeler, bu enstitünün kuruluşundan sonraki hareketlerdir.** Yine milletler arası antropoloji toplantılarına Türkiye adına katılanların orada okudukları raporları da bu yoldaki çalışmaların neticelerinden başka bir şey değildir.

Atatürk, bu işe kendisi de merak salmış ve meşhur gece sofralarında bulunanların kafalarını ölçmek

suretiyle antropolojik çalışmalara (yani kafatasçılık hareketlerine) bizzat kendisi de katılmıştır. Bir gece İsmet İnönü'nün de kafasını ölçtüğü, ancak İnönü'nün kafa ölçüleri Türk kafa ölçülerine pek uymadığı için kendisine takıldığı yolundaki rivayetler, antropolojik çalışmalara verdiği ehemmiyetin delillerinden biri olarak gösterilebilir. (Atatürk'ün, çok kişinin kafasını ölçtüğü bu alet, bugün, Anıtkabir'deki Atatürk Müzesi'nde, diğer malzemeleriyle birlikte, çalışma masası üzerindedir)

Mustafa Kemal'in, komünizm karşısındaki tutum ve davranışı da, bu arada, unutulmamalıdır.

Komünizmin, Rusya'da iktidara gelişinden bir süre sonra bu melun fikrin mahiyetini kavrayan Atatürk, ondan sonra hayatının sonuna kadar bir komünist düşmanı olarak yaşamıştır. Bu bakımdan, bu cephesi de, Atatürkçülüğü meydana getirecek unsurlar arasında yer alacak çaptadır. Aşağıda ki sözler, Mustafa Kemal'in bu cephesini ortaya koyan vesikalardan bir kaçıdır:

“.....Bolşevizme gelince, onun bize nüfuz etmesini önleyen dinimiz, ananelerimiz ve sosyal bünyemiz göz önüne alınırsa, bu doktrinin memleketimizde hiçbir şansı olmadığı anlaşılır. .... İctimai nokta-i nazardan dini kaidelerimiz bizi bolşevikliği kabul etmekten alıkoymaktadır. Hatta Türk Milleti, lüzumu halinde ona karşı savaşmaya hazırdır.”

“Biz ne bolşevikizi , ne de komünist; ne biri, ne diğeri olmayız. Çünkü biz milliyetperver ve dinimize hürmetkarız.”

Bu sözler, komünizmin nasıl bir insanlık düşmanı korkunç ve melun bir fikir olduğunun henüz tamamen anlaşılmış yıllara aittir. Mustafa Kemal, komünizmin Türklük için nasıl korkunç bir tehlike olduğunu anladıktan sonra, ona karşı daha sert cephe almıştır. 1928 yılı Ağustosunda Eskişehir istasyonunda yaptığı tarihi konuşma bunun en açık delilidir.

Bu konuşmadaki:

“Türk aleminin en büyük düşmanı komünistliktir. Her görüldüğü yerde ezilmelidir.”

Sözü ise Atatürk'ün komünizm düşmanlığını pek açık şekilde ortaya koymaktadır.

İşte “ **ATATÜRKÇÜLÜK**” denilebilecek şey, ancak, Mustafa Kemal'in benimsediği ve tatbik etmeye çalıştığı bu gibi fikirlerin, tamamen tarafsız bir şekilde tespit edilmesiyle ortaya çıkabilir. Bu yapılmadıkça, Atatürkçülük, şimdiki gibi, adi bir şekilde bir “**Atatürk'ü Sömürme Oyunu**” olmaktan ileri gidemeyecektir.

VATAN BEKÇİLİĞİ YAPAN GENÇ TÜRKÇÜLERE

Türk olup, vicdan ve kalp sahibi olup da; büyük, kahraman, asil, fakat talihsiz Türk soyunun siz bu günkü delikanlılarıyla övünmemek mümkün mü?

Çoğunuz bu sahipsiz, bu bakımsız ata armağanı yurdun bir köşesinden, öğrenim emeliyle büyük denilen şehirlere gelmiş Türk çocuklarıdır. Çoğunuz, en tabii bir hak olan bu emelinizi, bin bir türlü maddi ve manevi sıkıntıları göğüslemeye çalışarak gerçekleştirmek için çalışıyorsunuz. Bu yolda emek harcarken de, bulunduğunuz büyük denilen şehirlerde,

devletimizi temelinden dinamitlemek gayesiyle girişilip yürütölmekte olan haince, alçakça, düşmanca hareketlere karşı çıkmayı en tabii bir millet vazifesi sayıyorsunuz. Ve büyük vazife için kendinizi yetiştirme emelini bir tarafa itip, şuurunuzun ve vicdanınızın sizleri sevk ettiğı yolda Bozkurtlar gibi mücadele ediyorsunuz.

Giriştiğiniz mücadele, bu topraklar üstünde yaşayan bir çok okur-yazar işlemez kafaların sandığı gibi, elbette ki, bir basit “komando!!”luk hikayesi değil.

Siz bugünkü kahpeleşmiş dünyanın, insan ve millet hürriyetlerini kan selinde boğmak isteyen dünya çapındaki vahşet kampanyasında, kendi yurdunuzdaki ihanet şebekesine karşı, vatan müdafaası yapan yiğitlersiniz.

Karşı koymaya çalıştığınız kuvvet, tarihin, iki büyük Türk düşmanı olarak kaydettiğı Çinli, ile Moskofo’nu ordularına öncölük yapan birliklerinden farksız.

Ve o kuvvet, böyle bir mücadele için gerekli bütün imkanlara sahip; Silahları var, paraları var, propaganda imkanları var.

Sizin tek silahınız ise, damarlarınızda dolaşan Türk kanı ile iman dolu kalplerinizdeki o ilahi büyük aşk ateşi!

İrkinizi ve vatanınızı korumak için büyük bir fedakarlıkla mücadele ediyorsunuz.. Küçük görünüşlü maddi varlıklarınızı, vatanınızı hançerlemek isteyen namert ellere karşı çelikten bir duvar gibi dikiyorsunuz. Ona sıkılan kurşunlar için göğüslerinizi kalkan gibi kullanıyorsunuz. Ve kızıl kurşunlar kalbinizi delip de Tanrı’nıza kavuştuğunuz zaman, midenizin bilmem ne kadar zamandan beri boş olduğunu (*) görenler, bu örnek fedakarlık karşısında hayretlerini ve hayranlıklarını gizleyemiyorlar.

Siz, ey Tarihi kahramanlık destanlar ile dolu büyük soyun bu günkü yiğit oğulları!
Siz, ey Türk milleti için gündüz oturmadan, gece uyumadan, ölesiye, bitesiye çalışan Gök Türklerin onlara layık kahraman torunları!
Siz, ey XX. Yüzyıl Türk tarihinin gazi ve şehit yeni Kül Tekin’leri, yeni Kür Şad’ları: Türk olup, vicdan ve kalp sahibi olup da sizlerle övünmemek mümkün mü?

Sizin, büyük fakat talihsiz bu vatana siper yaptığınız o küçük görünüşlü maddi varlıklarınızı yıkmak için sade hainler değil; gafil kelimesi kendileri için bir şeref madalyası sayılabilecek bir takım âdi yaratıklar da uğraşıyorlar. Bırakın uğraşsınlar, çırpınsınlar, boş kafalı kalıplara yaranmak için yılanlar gibi kıvrılsınlar, bükülsünler. Bir koca tarih boyunca, bütün bir düşman dünyasının yıkamadığı Türk kalesini üç buçuk hainle bir avuç alçak mı çökertebilecek?

Genç Türk! Genç Türkçü! Tarihin şu tehlikeli dönemecinde, kara bulutlar ile örtölü Türk göklerinin altında, senin, ırkını dize getirebilmek, vatanını kirli ayaklara çiğnetmemek için giriştiğın mücadeleyi, o vatani yaratmak ve ayakta tutmak için kanlarını akıtan milyonlarca şehidin ruhu, muhakkak ki, gurur ve gıpta ile takip etmektedirler. Akif’in:

Ey bu topraklar için toprağı düşmüş asker!

Diye seslendiği o efsanevi Çanakkale kahramanlarından farksızsın. Bir bakıma senin mücadelen onunkinden de güç. Çünkü Çanakkale’de göğüslerini vatan için siper yapan genç kahramanlar, sadece, karşılarındaki düşmanla boğuşmuşlardır. Sen ise, karşındaki hainlerden gayrı, seni arkandan hançerlemek isteyen alçaklar ile de mücadele etmek zorundasın.

Seni, Moskof’un ve Çinli’nin silahlarıyla vuranların ağızlarından düşürmedikleri bir “ikinci kurtuluş savaşı” tekerlemeleri var. Aslında, henüz gerçek savaş meydanlarından uzaklarda, böyle bir ikinci kurtuluş savaşını yapmaya çalışan ve hatta yapan, sensin. Çünkü, Türkiye adlı kutsal kaleyi düşürmek isteyenlere karşı, maddi bakımdan küçük, fakat mana olarak gıpta edilecek kadar büyük olan varlığını büyük bir cömertlikle ortaya koymuş olan sensin, sevgili genç Türkçü!

Tarihin her tehlikeli anında, içinde yol gösterici Bozkurtunu çıkararak selamet kıyılarına erişmesini bilmiş Türk soyu, bu günkü tehlikeli dönemeci de elbette ki aşacaktır. Ve onun içindir ki, tehlike büyüdükçe, kurtuluş günü de yaklaşıyor demektir. Türk dünyası, sadece hainleri değil, alçakların da kaçacak delik arayacakları o mutlu güne muhakkak kavuşacaktır.

Vatanımızın bu günkü serdengeçti bekçileri genç Türkçüler!
Hayatlarının en renkli ve ateşli yıllarında, aşk oyunları ile dolması hak sayılan temiz kalplerini, vatana sıkılan kurşunlara siper yapan asil yiğitler:

**Selâm size! Üstünüzde bütün bakışlar!
Bir gün olur tarih sizi elbet alkışlar!**

NEJDET SANÇAR'IN 1944 TÜRKÇÜLÜK DÂVÂSINDAKİ SAVUNMASI

"Beni beraat ettirin demeyeceğim çünkü benim için suç olarak gösterilen şey bu toprakları, bu ırkı sevmekten başka birşey değildir.

Yurdumu ve ırkımı seviyorum, onun içindir ki Türk ırkçısıyım.

Bu sevginin manasını anlamayanlara sözüm yok.

Eğer bu günahsa beni mahkum ediniz. Bu mahkumiyeti övünçle kabul ederim, şeref sayarım.

Sizden adalet bekliyorum da demeyeceğim çünkü bu mahkeme adil değilse, o zaman büsbütün manasızdır.

En büyük mahkeme olan tarihin huzurunda alnı açık bir Türk oğlu olarak, hiç endişem yok.

On ayı doldurmakta olan ve büyük kısmı tahta masalarda yatmakla geçen hürriyetsizliğimi, millet yolunda çekilmiş, şerefli bir felaket olarak sayıyorum.

Duvarlar, ezilmiş hayvanların kan lekeleri ve rengini kaybetmiş, köpeklerin bile yatmayacağı pis

hücrelerde geçen haftalarım içinde bir ışık sızacak kadar küçük deliği olmayan, tavanı basık bir inde, hayır bir in değil, mezarda, ışığa güneşe ve hayata hasret çekerek geçirdiğim günlerim, uykusuz gecelerim, yarın benim için acı fakat övünçlü hatıralarım olacaktır. Bunlardan yılmış değilim. Bilakis bahtıyarım.

Yuvamın dağıtılmış olmasına, eşimin bir Türk anası olmak şerefini kazanacağı günlerde çektiği dayanılması güç ızdırapları ve akıttığı gözyaşlarını unutmamış olmama ve bugün hayat kavgasında minimini yavrusuyla tek başına kalmış olmasının ruhunda yarattığı fırtınalara rağmen bahtıyarım.

Türk'ü sevdim, seveceğim.

Ama bunun sonunda ızdıraplar varmış, felaketler varmış, hatta karşılaşılabilecek türlü kahpelikler doluymuş.

Hepsi kabul!

Türk Irkı sağolsun!

MİLLİYETÇİ HAREKET VE KARŞISINDAKİLER

Bu ülkenin yakın çağlar tarihinde çok görülen bir talihsizlik vardır. Ne zaman yurdun yararına sayılacak bir adım atılmak, bir hamle yapılmak istense, böyle davranışlar, karşısında her zaman Türklük düşmanı kuvvetler bulmuşlar ve çelmelenmişlerdir.

Türklüğe yararlı hareketlerden milliyetçilik hamlesi olarak ortaya çıkıp da çelmelenmek ve hatta biçilmek istenenlerin en unutulmayacakları 1944 ve 1953 yıllarındakilerdir. Birincisi, tek parti diktatörlüğü devrine, ikincisi “milli irade” zamanına ait olan bu hadiseler, bu güne kadar sürüp gelen ve bundan sonra da devam edeceği muhakkak olan sinsi Türklük düşmanlıklarının mahiyetlerini aydınlayabilecek hareketlerdir.

1944 hadisesi, Türk Milliyetçiliğinin üzerinden silindir geçirmek ihanetiydi:

İkinci Dünya Savaşı yıllarında milliyetçilik çok kuvvetlenmiş, bütün Türkiye’ye yayılmıştı. Bunun bir sebebi Türkçü yayınların çokluğu ise, diğer bir sebebi de dünyayı sarmış bulunan ateş ve kan tufanı idi. Devletlerin göz yumup açincaya kadar bir zaman içinde haritadan silindikleri bir zaman içinde, o zamanki Türkiye gibi maddi gücü pek yetersiz bir memleketi ayakta tutabilecek tek kuvvet, elbette ki, milliyetçilik olabilirdi. Ve bunun neticesi olarak, milliyetçilik, yurdumuzda öylesine yayılmıştı ki, diktatörlük devrinin o yıllarda başbakanı Saraçoğlu Şükrü bile, 1943 de mecliste yaptığı bir konuşmada: **“Türk’üz, Türkçüyüz ve Türkçü kalacağız. Bizim için Türkçülük bir kan meselesi olduğu kadar ve laakal (en azından, hiç olmazsa) o kadar bir vicdan ve kültür meselesidir.”** demek zorunda kalmıştı.

İşte, bu derece güçlenen ve daha da güçlenip cemiyetin siyasetine dahi hakim olma istidadını gösteren milliyetçiliğe karşı, 1944 baharında malum haçlı seferi açıldı.

Tarihteki haçlı seferleri, İslamlığın kökünü kazıma gayretinin neticeleri idi. 1944 haçlı seferinin hedefi ise Türkçülüğü yok etmek olmuştu.

O yılların vatansever ve namuslu Türklerinin çok iyi bildikleri gibi 1944 haçlı seferini tertip edenler, bu ırkın ve bu yurdun can düşmanları sinsilerdi. Açtıkları ihanet bayrağının altında ise, o devrin kanı, ruhu ve kafası bozuk bütün okumuş takımı toplanmışlar ve Türk Milliyetçiliğini hançerleme ihanetinde birbirleriyle yarış etmişlerdi. Ama, **Türk Milliyetçiliği, bir avuç namerdin kahpeliği ile kökü kazınabilecek bir fikir değildi.** Aylarca sürüp giden ve Türklüğe kin kusan o kampanya sırasında namert ellerin hançerleriyle çok yara almış, fakat yine de ayakta kalmıştı.

1953 de ki hareket ise, o yılların meşhur Türkçü derneği **Türk Milliyetçiler Derneğinin** kapatılması ve bu suretle milliyetçi hareketin bir kere daha hançerlenmesi şeklinde oldu.

Türk Milliyetçiler Derneği, hürriyet ve demokrasi havası içinde doğmuş ve kısa zamanda Türkiye'nin bir çok yerinde açtığı ocaklarla yurt çapında bir teşekkül halini almıştı. Derneği kuranlar ve ocaklarını açanlar, genç aydınlar. Bu suretle milliyetçilik, genç Türk aydınlarının gayretiyle bir kültür gücü haline geliyor, büyüyor, güçleniyordu. Derneğin çatısı altında toplananların hızla artması da fincancı katırlarını ürkütüyordu.

Bir Selanik dinmesine atılan bir kurşun, bu gelişmeden ürken şuursuz siyasiler ile Türkçülük düşmanlarının bir kere daha aynı safta birleşmelerini sağladı. Devrin başbakanı, Türkçülüğe karşı, tarihin asla bağışlamayacağı bir iftirada bulundu ve neticede dernek, mahkeme kararı ile kapatılıp, malları elinden alındı. Bu suretle, siyaset dalavrecileriyle Türkçülük düşmanlarının ortaklaşa yürüttükleri bir dolap, milliyetçi hareketi bir kere daha hançerlemiş ve gelişme durdurulmuş oluyordu.

Eski yılların milliyetçi hareketleri, siyasetin dışında hamlelerdi. Bu sebepten, yurtdışındaki düşmanları büyük çapta ilgilendirmemekte idi. Fakat yeni hareket, siyasi bir şekle bürününce iş değişti. Çünkü milliyetçiliğin bu yolla sağlayacağı bir başarı, Türkçülüğü, devletin kaderinde söz sahibi edebilecekti. **Türkçülüğün, Türkiye'nin hayatında söz sahibi olması ise, yurdumuz üzerinde iktisadi ve siyasi bir takım ince hesapları bulunan dış kuvvetlerin bu yoldaki emellerine set çekilmesi olurdu. Çünkü, devlet gemisinin dümenini elinde bulunduracak milliyetçi fikri hiçbir şekilde tavlama mümkün olamazdı.** Türkiye'ye karşı bir takım ince hesaplar yürüten dış kuvvetlerin, bu sebepten, ellerindeki bütün imkanları kullanarak belirlemekte olan büyük tehlikeyi önlemeleri kendi pis çıkarları için bir zaruretti.

Gerçi, milliyetçi hareketin bugünkü siyasi gücü yakın bir gelecek için büyük başarı müjdelemiyordu. Fakat çok uzak olmayan bir zaman için bir takım ümitler uyandırmakta olduğu da bir gerçektir. Türkiye'nin, bugünkü okuyan genç neslinin harekete büyük çapta meyil etmesi de, milli hareketlerden ürkenleri elbette düşündürüyordu. Yıllardan beri tatlı ninnilerle uyutulan milletin bu uykudan bir anda uyanması da mümkündü.

İşte bu sefer, dışarıdaki kuvvetlerle içerdikleri birleştiren buydu. Umulmadık bir neticeyle karşılaşmak imkanı vardı. Korkulu rüya görmektense uyanık yatmak, elbette ki daha yerindeydi.

İşte, Türkiye üzerinde korkunç bir kasırğa gibi esen yıkıcı propaganda, bu korkunun neticesi idi. Kasırğanın her tarafa savurduğu milyonlar, kapanma niyeti taşıyan kapıları, bu suretle ardına kadar

açtı.

Milliyetçi hareketin, perde arkasından idare edilen kalleşçe ve kahpede bir oyunla bir kere daha hançerlendiği artık bir vakıdır. Fakat bu netice mücadelenin bitmiş olması demek değildir. **Mücadele elbette ki devam edecektir. Milliyetçilik yumruğunun, içteki ve dıştaki Türkçülük düşmanı kuvvetlerin kafalarında bir atom bombası gibi patladığı güne kadar devam edecektir.** Çünkü milliyetçi hareket, karşısındaki kuvvetlerinki gibi, bir dalavere yolu değildir. **Milliyetçi hareket, kuvvetini ve hızını Türk ırkının milli ülküsü Türkçülükten almaktadır.**

Bu mücadelede en acı taraf, fikir itibari ile bu cephenin yolcuları olan birçok Türk'ün, siyasi durumları dolayısıyla, milliyetçi hareketin dışında ve bazen de karşısında, bulunmalarıdır. Fakat, sabırla koruk nasıl üzüm olmakta ise, milliyetçi hareketin dışındaki milliyetçilerin de bir gün, şu veya bu şekilde, Türkçülük saflarında toplanmaları imkansız değildir.

Türkçülük fikrinin Türkiye'nin kaderine hakim olması bir zarurettir. Türk milleti; yabancıların dümen suyunda seyreden tekneler cinsinden bir devletin değil de, okyanusları dalgalandıran büyük savaş gemileri gibi bir devletin sahip olmak istiyorsa, bunun yolu, milli ülküsünü geminin kaptan köşküne oturtmaktır.

Bugünkü iç ve dış şartlara göre, bu, elbetteki kolayca ulaşılabilecek bir netice değildir. Ama, zorluğuna rağmen, mutlaka ulaşılması gereken bir neticedir.

Bunun için, her şeyden önce, **Türklük için çarpan kalplerin hepsinin bir bayrak altında toplanmaları lazımdır. Bu mücadelenin, Türk'ün varlığı mücadelesi olduğuna inanmak lazımdır. Korkusuz, er kişiler haline gelmek lazımdır. Kısacası, şanlı atalarımız Gök Türkler gibi "Türk milleti yok olmasın diye gündüz oturmadan, gece uyumadan, ölesiye bitesiyeye çalışmak" lazımdır.**

Bunu yapamazsak alınlarımıza yazılacak kara lekeyi hak ediyoruz demektir.

TÜRKÇÜ GENCLERE

Soyunuza, yurdunuza ve devletinize en verimli hizmetin Türkçülük Ülküsü ile sağlanabileceğine inandığınız için bu yolda yürümekte olan gençlersiniz. İnsan hayatının en romantik çağlarında, genç ruhları büyüleyen zevk verici, çekici, şahsi faydalar sağlayıcı bir çok maddi ve manevi imkanlara sırt çevirip, böyle çetin bir yolda yürümeyi göze almanız, şüphesiz, takdirle karşılanacak bir milli şuur hareketidir.

Bu yolda yürümeye karar verirken, Türkçülüğün, ona gönül verenler için bir ateşten gömlek olduğunu elbette biliyordunuz. Bunu örnekler ve tecrübelerle gördükten sonra da Türkçü kalmanız, muhakkak ki, damarlarınızda dolaşan kanın büyüklüğünü içten duymanızdandır.

Evet, Türkçülük, son yüzyıllarda çeşitli hadiselerinde ortaya koyduğu gibi gerçekten, bir ateşten gömlektir. Türk topraklarında Türk Ülküsünü Türk'ler için böyle bir ıstırap haline getirenler, bu büyük ırkın malum düşmanlarıdır.

Düşmanlığın kaynağı yurdumuzun dışında, onu Türkiye'ye bin bir kalıba sokmak suretiyle sinsi sinsi yürütmeye çalışanlar ise içimizdedir. Kızılı, masonu, nurusu, Kürtçüsü gibileri başta olmak üzere

bunların çoğunu biliyorsunuz. Ancak, bunlarla birlikte bilmeniz gerekli bir grup daha vardır. En belirsiz ve sinsileri oldukları için, Türklük düşmanlığını en rahat yapabilen bu grup, son imparatorluğumuzun Türkiye Cumhuriyeti'ne en kötü mirası olan "imparatorluk artıkları" dır.

Bu düşmanlık, 1938'den sonraki yıllarda, zaman zaman, Türkiye çapındaki hadiseler şeklinde de görülmüştür. Bunun neticesi olarak, Türkçülük, milli iradenin apaçık bir şekilde çiğnendiği korkunç yıllarda olduğu gibi, milli irade yıllarında da karşısında, her zaman salyali dişler görmüştür.

Türk Ülkü'sünün Türklüğün kaderine hakim olacağı günlere kadar, bunun böyle sürüp gideceği muhakkaktır. O mutlu güne kadar Türklüğü sadece kanında değil, kaniyla birlikte ruhunda, vicdanında, kalbinde ve kafasında bulup duyan bütün Türkler, yani Türkçüler, bu yoldaki mücadelelerine ara vermeden devam edeceklerdir.

Türkiye'deki bu Türkçülük düşmanlığı, insan mantığını donduracak derecede korkunç bir hadisedir. Dünyanın hangi ülkesinde o yurdun sahibi milletin milliyetçiliği, devletin yüksek makamlarında bulunan kimselerin başı çektiği hareketlerle ezilmeye çalışılmıştır? Bu talihsizliği 1944'te ve 1953'te iki kere uğrayan ülke, bizim Türkiye'mizdir.

Almanya'da Almancılığın, İngiltere'de İngilizciliğin, Fransa'da Fransızcılığın, yani o milletlerin milliyetçilerinin, devletlerinin kaderine hakim bulunan Almanlar, İngilizler ve Fransızlar tarafından ezilmek istenmesi gibi bir çılgınlık görülmüş müdür?

Hatta bu büyük çaplı cemiyetler bir yana, komünizmin pençesine geçmek gibi bir büyük felakete uğramamış hangi dünya ülkesinde, o yurdun sahibi milletin milliyetçiliğine karşı girişilmiş böyle bir hareket gösterilebilir?

Türkiye, dünya üzerinde, bu durumda tek ülkedir. Ve hadiselerin bizi ulaştırması gereken neticeye göre, Türk Ülkü'sü'nün Türkiye'nin kaderine hakim fikir olacağı günlere kadar, bu böyle devam edip gidecektir.

Bunda dolayı bu günkü –ve beklide yarınki– Türkçü nesilleri, büyük vazifeler beklemektedir. Bunların en mühimlerinden birisi, Türk Ülkü'sü'nün Türkçüler için bir ateşten gömlek olmaktan kurtarılmasıdır. Bunun çok çetin, çok güç bir vazife olduğu muhakkaktır. Ama bu çetinlik ve güçlük, vazifenin yapılması için bir engel sayılmaz. Çünkü Türk, çetin engellerle boğuşmak için yaratılmış bir soydur. Onun için siz bugünkü Türkçü nesiller, soyunuza has bu tarihi güçle, ne bahasına olursa olsun, bu engeli aşmaya mecbursunuz.

Hangi yaşta bulunursa bulunsun, bu gün her Türkçü, Türklük Ülküsü yolunda kendisini nelerin beklemekte olduğunu iyice bilmelidir. Sürülmek, işinden olmak, maddi ve manevi sıkıntılara boğulmak, hürriyetsiz bırakılmak gibi sıkıntılar, dertler ve belalar, bu yoldaki Türkler için göğüslenmesi gereken hususlardır. Bu sıkıntılar, dertler ve belalar başkaları için çok ağır, candan bezdirici, kahredici olabilir. Fakat, uğramakta olduğu haksızlıkların, karşısına dikilen belaların ana kaynaklarını, sebebini ve manasını bilen Türkçü için bunlar, kahr değil; aksine kendine tarihi ve ırki vazifesini ihtar eden uyandırıcı kırbaçlardır ve öyle olması lazımdır.

Hadiseler ve tecrübeler şunu ortaya koymuştur ki, Türkçü; yürekli, sabırlı ve planlı olmaya mecburdur.

Yürekli olmayan bir genç, Türkçülüğün engelli ve ıstıraplarla dolu yolunda uzun zaman yürüyemez. Bu hep böyle olmuştur. Ama dökülen dökülmüş, yorulan durmuş, fakat yürekli yollarına devam etmişlerdir.

Türkçü sabırlı olmaya da mecburdur. Çünkü bir yandan düşmanlar, diğer taraftan imkansızlıklar önüne Çin Setti gibi dikildikçe, bu gibi çetin engellerin aşılabilmesi için sabır, en büyük yardımcıdır.

Plan ise, başarı kapısını açacak anahtardır. En büyük teşekküllerden en küçük gruplara kadar her Türkçü topluluk, esasları tespit edilmiş bir plan ile hedefe yürümelidir. Ve imkan bulunursa veya imkanı hazırlayıp, Türkçü kuruluşlar tek plan üzerinde yürümeye çalışmalıdırlar.

Yine hadiseler göstermiştir ki, Türkçü, Türkçüden başka kimseden yardım göremez. Bu gerçek genç Türkçüleri iktisadi imkanlara sahip olma fikrine götürmeli ve hatta bu hırsla doldurmalıdır. Eski nesillerin seslerini büyük kitlelere duyuramayışlarının en mühim sebeplerinin birinin de bu iktisadi imkansızlıklar olduğu unutulmamalıdır. Bu günün genç Türkçülerinden bir grubun bu yolda bir adım atmış olmaları sevindiricidir. Bu ilk adımı başkaları takip etmeli ve imkanlar hazırlanıp, bu yoldaki teşebbüsler birleştirilip büyük bir güç meydana getirilmeye çalışılmalıdır.

Türkçülük aynı zamanda bir ahlak yolu olduğu için, genç Türkçüler, Türk Ülküsü dışında bulunan kişilerle münasebetlerinde (ve şüphesiz onların ahlak kavramını hiçe saymaları sebebiyle) çok kere aldanmaktadırlar. Bu yolda devamlı aldanmaların daha çok sürüp gitmemesi için de birtakım esaslar tespit edilmesi, karşı cephedekilerin ne gibi oyunlarla neler elde etmek istediklerinin tespiti; kısacası, düşmanların oyununa gelmemek için tedbir alınması da lazımdır.

Genç Türkçü !

Şu kahpelikler ve kahpeler dünyasında; soyuna yurduna ve devletine hizmet aşkıyla dolu kalbinle girdiğin mücadeleden en büyük gücün Tanrı'nın sana müstesna bir bağıışı olan damarlarındaki kandır. O kan üç bin yılı aşkın tarihindeki ölüm meydanlarında kazanılmış eşsiz zaferlerden, yaşadığın toprakları süsleyen mimari eserlere; minyatür, yazı şiir vesaire gibi sanat ürünlerinden yiğitlik, azim, fedakarlık, erdem, namus, haysiyet vesaire gibi en büyük insanlık meziyetlerine kadar bütün büyüklüklerin ve ululukların temelidir. Türk'ü, eski yüzyıllarda, dünyanın birinci milleti yapmış olan o kandı. Yarın, o eski şanlı hayatına kavuşturacak da yine o kan olacaktır. Çünkü o kan ile yapılamayacak iş, erişilemeyecek hedef yoktur.

Türk'ü er meydanlarında yenemeyenler, onu, içinden kemire kemire yok etmek yoluna sapmışlardır. ***Son çağlarda, bilhassa Tanzimat sonrası yıllarında Türk'ü kökünden kopartmak, onu sadece adı ile Türk kalacak hale getirmek için akla hayale gelmeyen en namert, en sisi oyunlara başvurulmuştur. Bu oyunlara hala devam etmektedir.*** Ve ne kadar acı ki, düşmanlar, bunda haylide başarı kazanmışlardır.

Fakat bu hain emellerine asla ulaşamayacaklardır. Çünkü Türk artık uyanmıştır. Uyuyan Türklüğün en şuurlu bölümü olan genç Türkçüler hızla çoğalmaktadır. Bozkurt soylu Bozkurtluğunu ruhunda duymaktadır. Bu ruh, bir gün bütün yurdu ilahi bir ateş gibi saracak ve Türk Ülküsü, Türk'ün kaderini çizecek hakim fikir olacaktır.

Bu büyük ve tarihi vazifede en büyük yük senin omuzlarında olacaktır, genç Türkçü ! Eşsiz soyuna böyle büyük ve kutlu bir hizmet yapabileceğin için ne mutlu sana !..

GENÇ TÜRKÇÜLERE MEKTUPLAR -I

Türkiye'miz, birçok fikirlerin ve inançların birbirleriyle kıyasıya çarpıştığı bir meydan haline gelmiş bulunuyor. Birbirleriyle mücadele eden bu kuvvetler arasında vatanımızın bir parçasını devletimizden koparmak veya Türkiye'yi bütünü ile en büyük düşmanımızın pençesine teslim etmek isteyenler bulunduğu gibi, şahsi temeller üzerine oturtulmuş bir nevi menfaat ortaklıkları şeklindeki, siyasi veya siyasi olmayan, teşekküllerde vardır. Maddi ve manevi güçleri birbirlerinden bu çeşitli yıkıcı veya zararlı kuvvetler karşısında ise, Türklüğü ayakta tutacak tek bir fikir olarak sadece Türkçülük bulunuyor.

Türkçülük, bütün bu yıkıcı ve zararlı kuvvetlere karşı bulunduğu için, o kuvvetler de - derece derece – Türkçülüğe karşı veya düşmandır. Birisi kendi kendine, öteki milli irade ile devletin kaderine hakim olmuş iki siyasi teşekkülün, 1944'te ve 1953'te, Türkçülüğün üzerinden silindir geçirme teşebbüslerinde bu kuvvetlerin büyük rol oynaması bundandır.

Soyumuza ve devletimize karşı çevrilmiş bulunan bu çeşitli silahlar karşısında, **"Büyük Türklük Ülküsü"** nün siz bu günkü genç ve ateşli çocuklarına büyük vazifeler düşmektedir. Bu vazifeler, sizin, mensup olduğunuz Türk ırkına karşı tabii bir borcunuzdur. Bunu aynı zamanda bir şeref ve namus borcu da sayabilirsiniz.

Bu vazifeyi tam olarak yapabilmek için, önce karşı kuvvetleri ve onlar karşısında kendi gücünüzü bilmek şarttır.

Yıkıcı ve zararlı kuvvetlerin hemen hepsinin, sahip bulundukları imkanlar bakımından, Türkçülükten çok daha güçlü durumda bulundukları muhakkaktır.

Mesela komünistlik... Komünistler, Türkiye'nin nüfusuna göre çok küçük bir topluluk da olsalar, sırtlarını dayadıkları dış kuvvetler tarafından kendilerine sağlanan büyük imkanlar, devlet ve milletimizi tehdit eden iç düşmanın en tehlikelisi durumundadırlar.

Kızıkların, bu derece korkunç bir kuvvet haline gelmelerinde, çeyrek yüzyılı aşan bir zamandan beri, Türkiye'nin kaderine hakim olan siyasi zümrelerin bilgisizlik, şuarsuzluk, ahmaklık ve hatta bazen de ihanet sayılabilecek davranışlarının rolü büyüktür. Bugün, Türkiye'nin en mühim meselesinin bu kızıl tehlike olduğunu bir an aklınızdan çıkarmamalısınız.

Sonra Kürtçülük... Cumhuriyetin ilk yıllarında, başka bir devletin kışkırtmalarının neticesi ve eseri olarak karşımıza çıkan Kürtçülük hareketi, yakın yıllarda kuzey devinin oyunları arasına girmiş bulunuyor. Günümüzde bir Doğu Anadolu meselesi şekline büründürülen ve bu haliyle, memleketin doğu topraklarındaki milyonları tesiri altına almaya çalışan - ve kısmen de alan – bu ihanet hareketi de, gelişmesine bu hızla devam ettiği takdirde, pek uzak olmayan bir gelecekte, Türkiye için çok büyük tehlike olacaktır.

Bu arada dini çalışmalar şekline sokulan çeşitli hareketleri de unutmamak lazım. Çünkü, dinlerine bağlı saf ve temiz Türklere İslamiyet yolunda çalışmalar şeklinde gösterilmeye çalışılan bu hareketlerde, Türklüğümüze karşı çevrilmiş zehirli hançerlerden başka şeyler değildir. Bu yolda, çalışanların, milliyeti inkar etmek ve Türklüğü horlamaya yeltenmek gibi hareketlerinin asıl manasını anlamak şarttır. Bunları zavalıca ahmaklıklar gibi görmek, asla doğru değildir. Aslında böyle bir düşünüşdür ki, Türklük için bağışlanamaz bir ahmaklık olur.

Türkçülüğe gelince: Üzülerek kabul etmeye mecburuz ki, Türkiye'de ki fikirler boğuşmasında, maddi imkanlar bakımından en zayıf kuvvet Türkçülüktür. Bunun en büyük sebeplerinden biri, devletimizin kaderini ellerinde bulundurmuş siyasi kuvvetlerin Türkçülüğe karşı olan tutum ve davranışlarıdır. İlgisizlik ve ihanet dereceleri arasında yer alabilecek bu tutum ve davranışlardır ki, soyumuzun

yaşama felsefesi ve mutluluk kaynağı olan Türkçülüğü, bugünkü imkansızlıklarla dolu duruma itmiştir.

Masonluk ve bir takım zümrelerin ortak çıkarları şeklindeki particilik gibi Türkçülüğe karşı kuvvetleri de yukarıdakilere eklersek, şu netice kendiliğinden ortaya çıkmaktadır: Sizler bugünkü fikirler mücadelesinde, maddi silah bakımından en güçsüz bir ordunun genç çerilerisiniz.

Şu büyük gerçeği daima hatırlamalısınız : Türkçülük, Türklüğe karşı ve düşman yıkıcı ve zararlı fikir ve inançların hiç birisinde bulunmayan bir güce sahiptir. Bu güç Türkçülüğün bir ülkü oluşudur. Halbuki mücadele etmekte ve yenmek zorunda bulunduğumuz karşı kuvvetlerin hiç birisi ülkü değildir.

Komünizm, kendini maddeye ve mevkiye satanların şerefsizlik ve haysiyetsizlik yoludur. Kürtçülük, bininci yılına doğru yol almakta bulunan Türkiye'nin yarı parçasını satmaya çalışan ihanettir. Din çalışmaları şekline sokulan hareketler de ötekilerden farklı şeyler değildir. İslamiyet'in, Hristiyan batı dünyasına karşı tek başına ve yüzyıllarca koruyuculuğunu yapan Türk'ü inkara yeltenmenin, İslam davası gütmekle ilgisi olabilir mi? Bu İslam'ı koruyan tek kılıcın parçalanmak istenmesinden başka nedir?

Evet... Komünistlik, Kürtçülük, Arapçılık, nurculuk, masonluk ve diğerleri... Bunların hangisinde ülkünün o ilahi gücü ülkücülüğün, insanı efsaneler çağlarının kahramanları haline getirecek o büyük kudreti var?

Ülkücülük kendi varlığını, milli dava içinde eritebilme meziyeti olduğu için, bir cemiyette mefkurecilerin sayıları, elbette ki, denizlerin kumları kadar çok olamaz. Hele o cemiyet: Türkiye gibi, yakın yılları, bütün manevi değerlerin en hayasızca saldırılara uğradığı; milli ülküsü namert eller tarafından kahpece hançerlenmiş bir memleket olursa...

Fakat şartlar ne olursa olsun, zafer bizim olacaktır. Çünkü karşıımızdaki kuvvetlerin hepsi maddenin, adi çıkarların esiridir. Menfaat temeli üzerinde yükselen kuvvet, ebedi ve ilahi ülküyü nasıl yok edebilir?

Sizden önceki nesiller, yıllar boyu süren mücadelelerinde parlak başarılar elde etmiş değillerdir. Fakat, hiç de elverişli olmayan, hatta zaman zaman korkunç bir mahiyet alan şartlara rağmen, Türklük düşmanlarının Türklük Ülküsünün kökünü kazıma emellerini kursaklarında bırakmışlardır. Ancak, vazifemiz, sadece ülkemizin kökünü kazıtmamak değildir. **Asıl vazifemiz, Türk Ülküsünü zafere ulaştırmaktır. Yani Türkçülüğü, Türk'ün hayatına hakim kılarak, soyumuza düşmen bütün fikir maskaralıklarının çanlarına ot tıkamaktır. Ve şimdi bu vazife, artık, sizlerin omuzlarına yüklenmek üzeredir.**

Eski ve yorgun nesillerden devralmak üzere bulunduğunuz bu vazifeyi başarıya ulaştırmak ve Türkçülük bayrağını Türk göklerinde yükseltmek için neler yapmanız gerek? İşte burada, bunlar üzerinde, sizlere bazı şeyler söylemek istiyorum.

GENÇ TÜRKÇÜLERE MEKTUPLAR II

Genç Türkçülerin, soylarına karşı bulundukları büyük vazifeyi gereği gibi yerine getirebilmek için ilk yapacakları iş, Türklük Ülküsü ile ilgili fikri ve edebi eserlerin en mühimlerini en kısa zamanda elde edip okumalarıdır. Bu, şüphesiz, gelişigüzel bir okuma değil; meselelerin üzerine eğilerek, düşünerek, muhakeme ederek ve hatta notlar alarak yapılan bir okuma olacaktır. Çünkü, ***Türk Soyunun yaşama felsefesi olan Türkçülüğün ana davalarını, çeşitli meseleler üzerindeki görüşlerini ve mücadele etmek zorunda bulunduğu iç ve dış kuvvetleri iyice öğrenmeden, şuurlu bir Türkçü seviyesine çıkılamaz.*** Bu sebepten, genç Türkçüler için, hayatları boyunca devam edecekleri şerefli mücadelenin ilk parolası bu okuma işi olmalıdır.

Türkçü eserlerin okunması tek başına da, gruplar halinde de yapılabilir. Guruplar halinde okunanlar, fikirler ve meseleler üzerinde tartışma imkanını da vereceğinden, elbette ki, daha faydalıdır.

Kafalarını Türklük fikir ve şuuru ile dolduracak olan genç Türkçülerin, bu konuda bilmeleri gereken en mühim husus, Türkçülüğün bütün fikir, inanç ve düşüncelerin dışında ve üstünde bulunduğudır. Yani Türkçülük, siyasi olan veya olmayan herhangi bir fikir, inanç veya düşünce ile ne karıştırılabilir, ne de o yolda bir vasıta; bir basamak gibi kullanılabilir. Türkçülüğü, başka bir gaye için bir basamak olarak kullanmak, Türk soyunun ülküsüne karşı bir ihanettir.

Ancak bu, elbette ki, Türkçülerin, milli ülkü dışındaki fikirlere veya teşekküllere karşı tamamen ilgisiz kalmaları ve bilhassa siyasi partilerden uzak durmaları demek değildir. Türkçülüğü, cemiyet hayatımıza hakim kılmak birinci vazifemizdir. Bu da, en kısa yoldan ve en verimli şekilde siyasi partiler yolu ile yapılabileceğine göre, Türkçülerin, bu hedeflerine ulaşabilmek için, şüphesiz, siyasi partilerle ilgileneceklerdir. Bu ilgi Türkçülerin ya parti kurmaları, ya da mevcut partilerden Türkçülüğe en iyi hizmet edebilecek bulunanı - partiye girerek veya girmeyerek – desteklemek suretiyle olabilir. Kadrosunun üst ve en üst kademeleri tamamen Türkçülerden meydana gelen ve programı da Türk Ülküsünün ana çizgilerine uygun olarak hazırlanan bir parti, muhakkak ki, bu iş için en iyi siyasi teşekküldür. Böyle bir parti bulunmadığı takdirde, bütün kuvvetleri en imkanı siyasi parti üzerine toplayıp çalışmak yerinde olur.

Bir diğer mesele, yıkıcı propagandaların tesiri altında kalmamaya çalışmaktır.

Yurdumuzda cirit oynayan yıkıcı kuvvetler, propagandalarını tesirli bir hale getirebilmek için geniş imkanlara sahiptirler. Bu geniş imkanlara, şaşırtıcı ve yanıltıcı kurnazlıklar da eklenince, menfi propagandaların tesirlerinin sizlere kadar uzandığı görülmektedir.

Yıkıcı propagandalar, şuurlu Türk evlatlarını elbette ki yoldan çıkaramaz. Ama, üzülmek kabul etmeye mecburuz ki, kafalarda bir takım tortular bırakabilmektedir.

Bu propagandaların bir kaçını ele alarak oynana oyunların mahiyetlerini belirtmek yerinde olur:

Mesela “millet” yerine ısrarla “halk” sözünün kullanılması... Bu “milleti” inkar eden komünizmin sinsi bir oyunudur. “Türk Milleti” demeyip “Türk halkı” demekle elde edilmek istenen netice “millet”

fikir ve düşüncesini kafalardan yavaş yavaş silmeye çalışmaktır. Bir cemiyet, kendisine yapılan devamlı telkinlerin tesiriyle, mensup bulunduğu topluluğun “millet” değil de bir “halk” kalabalığı olduğuna inanırsa, elbette ki, millet seviyesinden ve onun mânevi gücünden uzaklaşıp bir insan yığını haline gelir. Böyle bir insan yığınının, düşman kuvvetler için çok kolay bir av olacağı şüphesizdir.

“Millet” yerine “Türk halkı” demek yetmiyormuş gibi, bunun yanı sıra bir de “Türkiye halkı” sözünün kullanılması ise, bir takım sığıntılarla sinsice, vatanımıza ortak çıkarma gibi bir niyet ve gayretin neticesidir.

Genç Türkçüler bu oyuna düşmemelidir.

Sonra “emperyalizm” sözünün hileli şekilde kullanılışı.

Bu, bir yandan komünizmin karşısındaki en büyük siyasi kuvvete devamlı olarak saldırıp dikkatleri orada toplamak suretiyle Moskof emperyalizminin üstüne bir kızıl şal örtmek; diğer taraftan da Türkçülüğün “Esir Türkler” davasını bir emperyalistlik olarak göstermek şekillerinde yapılmaktadır.

Amerikan emperyalizmi ve bununla at başı yürütülen Vietnam gürültüsünde, Amerikan emperyalizminden bin kat daha korkunç ve üstelik de Türk Soyunun milyonlarını hedef almış Moskof sömürücülüğünü unutturma oyunun yeri büyüktür. Fakat bu konuda, bizler için daha mühim olan Türkçülüğün “Tutsak Türkler” davasının emperyalistlik olarak gösterilmesi maskaralıdır.

Emperyalizm, bir milletin, başka milletlerin toprakları üzerindeki hak iddiası, yani o memleketleri istilasidir. Mesela Rusya’nın Türkistan’ı, Kırım’ı, Azerbaycan’ı pençesine geçirmiş bulunması emperyalistliktir. Tarihin en eski çağlarından beri bir Türk ülkesi olan Doğu Türkistan’daki korkunç kızıl Çin hakimiyeti bir emperyalistliktir. Türkçülüğün “tutsak Türkler” davası ise, kendi öz yurtlarında düşmanların esiri olarak yaşayan milyonlarca Türk’ün hürriyet ve istiklallerini isteme davasıdır. Yani bu dava, emperyalizme karşı bir harekettir. Emperyalizm düşmanlığı emperyalistlik olabilir mi?

Genç Türkçülerin, üzerine dikkatle eğilmeleri lazım gelen meselelerden birisi de adına “Öz Türkçecilik!” denilen dil hareketidir.

Bu dil hareketinin nasıl bir Moskofçu oyun olduğu artık gün gibi ortaya çıkmıştır. Bunu büyük kalabalık belki layıkıyla kavrayamaz ama genç Türkçüler iyice bilmelidir.

“Öz Türkçecilik!” denilen hareketin hedefi: Türkçe’yi Türkçe olmaktan çıkarmaktır. Bununla elde edilmek istenen netice ise; bir yandan milletimizi büyük milli kültüründen koparmak, diğer taraftan ise Türkleri birbirleriyle anlaşılamaz hale düşürmektir. Radyo gibi büyük bir telkin vasıtasından da faydalanarak yayılma imkanını günden güne artıran bu yıkıcı hareket, büyük çapta olmasa da, genç Türkçüler arasında da tesirini göstermektedir. Yazılarınızda yer alan bazı uydurma kelimeler bunu gösteriyor.

Genç Türkçüler; ders kitaplarında bulunduğu için yıllarca sınıflarda söyleyip konuşmak, bu

yetmiyormuş gibi gazete ve dergilerde okumak ve Allah'ın günü radyoda dinlemek zorunda kaldıkları bu kelimeleri, şüphesiz, bir alışkanlık neticesi olarak kullanmaktadırlar. Ama ne olursa olsun, yine de kullanmamalıdır. Konuşurken dillerine gem vurmada biraz zorluk çekseler bile, yazarken kalemlerine mutlaka hükmetmelidirler.

Bir Türkçünün "koşul"lu, "olanak"lı, "sorun"lu, "zorun"lu, "yapıt"lı cümleler kaleme alması asla kabul edilemez. Bu zevksiz ve üstelik kasıtlı uydurmaları gazetelerin ve dergilerin fikir sapıklarına bırakmak lazımdır.

Ve bir Türkçü, ne kadar genç ve tecrübesiz olursa olsun, o seviyedeki yaratıklarla aynı safta gözükmemelidir.

Ve sonra sade bu zevksiz uydurmaları değil, aslında Türkçe oldukları halde, dilimizi bozmak isteyenler tarafından kasten yanlış manalarda kullanılan "ozan" gibi, "ulus" gibi kelimeleri de o yakışsız manalarda kullanmamalıdır.

Dil çok ehemmiyetli bir konudur. Onu kaybetmek millet için ölümdür. Türk'ü savaş alanlarında alt edemeyenlerin torunları, bu gün, dilimizi bozmak suretiyle zafer kazanmak hevesinde ve yolundadırlar. İşte "Öz Türkçecilik!", bu tuzağın adıdır. Türk'ü, dilini kaybettirmek suretiyle manevi ölüme yoludur.

Böyle bir tuzağa düşmemesi gerekenlerin başında, elbette, Türkçüler bulunmalıdır.

GENÇ TÜRKÇÜLERE MEKTUPLAR III

Genç Türkçüleri bekleyen ehemmiyetli vazifelerden birisi de teşkilatlanma işidir.

Genç Türkçüler, bulundukları yurt köşesinde ve ilk fırsatta, Türkçülük ocakları kurup onun etrafında toplanmalı ve disiplinli bir çalışmaya girerek bu yolda ilk adımı atmalıdır. Ocaklar kendini duyurup kabul ettirince, zamanla, birbirleriyle temas sağlayarak, ortak hareketlere girişen büyük bir kuvvet haline gelebilirler.

Genç Türkçüleri bir araya getirip birbirleriyle görüşüp danışmalarını ve bu suretle birlikte hareket etmelerini sağlayacak bu ocakların, eldeki imkanlar ve çevrenin hususiyetlerine göre hazırlanmış sade bir program olmalıdır. Bu sade programın, hatta kısmen, uygulanması bile bir hizmet sayılabilir.

Bütün işlerde paranın oynadığı rolü unutmamak lazımdır. Genç Türkçüler, kuracakları ocakların verimli bir çalışma içine girebilmesi için, önce kendi imkanlarını ele almalı ve ayırabilecekleri paraları, aksatmadan toplamalıdır. Bu mütevazı para, elbette ki, bütün ihtiyaçları karşılayamaz. Bu bakımdan başka ve daha geniş imkan kapıları aramak gerekir. Bu yolda ilk düşünülecek olan milliyetçi, vatansever ve iyi niyetli çevre büyükleri olabilir.

Maarifimizin milli ve milliyetçi bir tutumu ve müfredat programı bulunmamasına ve her seviyedeki mekteplerimizde, Türkçülüğe karşı fikirlerin adeta cirit oynar halde olmasına rağmen, Tanrı'ya şükürler olsun ki, memleketimizin dört bir köşesinde, Türkçülük ruhunu kaybetmemiş binlerce, on binlerce Türk çocuğu yaşamaktadır. İşte henüz kaybolmamış bu Türk evlatlarının, fikri bir seviyeye çıkartılıp Türk ülküsü ile şuurlu bir hale getirilmelerinde - kuruldukları takdirde- bu Türkçü ocaklar büyük vazifeler görebilirler.

Türkçü ocakların genç Türkçüleri, bu hizmeti ve vazifeyi iki şekilde yapabilirler.

Bunlardan birincisi, bir yer sağlanabildiği takdirde konferanslar, seminerler, sohbet toplantıları düzenlemek suretiyle olur. Bir umumi toplantı yeri temin edilemezse, küçük guruplar halinde bir araya gelip, çeşitli meseleleri disiplinli bir şekilde tartışmak ve mümkün olanları bir neticeye bağlayıp ona göre hareket etmek de fayda sağlar.

Fikri meselelerle yeteri kadar ilgilenmemiş olan gençleri yetiştirme yolunda verimli bir usul de, onlarla tek tek alakadar olmaktır. Her genç Türkçü, bulunduğu yerde, böyle bir veya iki kardeşini ele alıp, bir ders yılı devam edecek bir programla, onlara milliyetçi eserler okutmak, kendilerine lüzumlu bilgiler vermek ve telkinler yapmak ve hatta dikkatli tartışmalarla onların fikri gelişmelerini sağlamak suretiyle, Türkçülük yolunda çok faydalı sonuçlar elde edilebilir. Bir mektepte on genç Türkçü, bir ders yılı içinde birerden on, veya ikişerden yirmi arkadaşlarını yetiştirmiş olsalar ve bu yetiştirme işi ertesi yıl, artık yetiştirici kadroya girebilecek olan bu yeni genç Türkçülerin de katılmasıyla devam ettirilse, bu tip bir çalışma ile elde edilecek netice kolayca anlaşılır.

İşte; gerek küçük topluluklar, gerekse ferdi telkinler halinde yapılacak bu Türkçülüğü yayma çalışmaları ve hizmetleri, kurulacak Türkçü ocaklar vasıtasıyla sevk ve idare edilmelidir. Kendi çevrelerinde faydalı bir hizmet yuvası haline gelebilecek ocakların, başka yerlerdeki ocaklarla haberleşmek suretiyle, bu Türkçü genç teşkilatı, memleket çapında bir hizmet makinesi haline getirebilmeleri de mümkündür.

Genç Türkçüleri beklemekte olan bir vazife de, milli kültür eksikliklerini kısa zamanda gidermeye çalışmak ve bu arada, dil ve imla meselesi üzerine titizlikle eğilmektir.

Milletinin kültüründen kopmuş veya o engin denizin sadece kıyılarında dolaşabilen bir Türk gencinin, Türkçü bir genç olarak kabul edilmesi kolay olmaz.

Bu eksiklik Türkçe'yi konuşup yazmada ve imlada en umumi şekilde kendini göstermektedir. Düzgün konuşamayan, cümle terkinde aksaklıklar yapan, her gün konuşulan kelimeleri söylerken ve yazarken yanlış düşen gençler, ne kadar yazık ki çoğunluk halini almışlardır. Yazılardaki imla ve hatta noktalama yanlışları ve noksanları ise ayrı bir dert durumundadır.

Genç Türkçüler; bu, aslında basit, fakat manaca ehemmiyetli eksiklikleri en kısa zamanda gidermelidirler. Hem de bunu bir milli şeref meselesi yaparak.

Genç Türkçülerde görülen bir mühim eksiklik de, milliyetçi yayınları yayma yolunda ciddi ve devamlı bir hareket yapma gayretinden mahrum ve uzak bir halde bulunmalarıdır.

Türklüğe karşı ve milli varlığımızı yıkıcı fikir ve hareketlere hizmet yolunda bulunanların, o davaların kitaplarını ve dergilerini nasıl yaymakta olduklarını sizler de bilmektesiniz. Bu memlekette, bu şekilde yayılma imkanına en az sahip, Türkçü yayımlardır. Halbuki, tamamen aksi olması gerekli değil midir?

Genç Türkçüler, devam ededuran bu ihmale de, muhakkak son vernelidirler. Allah'a şükür ki, bu gün,

milliyetçi yayınlar, eski yıllara göre hayli çoğalmıştır. Kitap veya dergi olarak Türklüğe hizmet yolunda bulunan bütün bu yayınlar, genç Türkçüler tarafından çevrelerinde ve bilhassa gençlik arasında hızla yayılmalı ve okunmalıdır.

Yıkıcı fikirlerin önüne çekilecek en sağlam set, Türkçülük şuurudur. Türkçü kitapların ve dergilerin elden ele gezdiği yerlerde, ihanet hareketleri sinmeye ve hatta silinmeye mahkumdur.

Onun içindir ki, genç Türkçüler, gönül verdikleri ülkünün her derecedeki eserlerini çevrelerinde yaymayı günlük ve en tabii hareketleri ve vazifeleri haline getirmelidirler. Ve bunun, Türkçülüğe yapılacak en büyük ve fakat en kolay hizmetlerden birisi olduğunu unutmamalıdır.

Genç Türkçüler, Türkçülük davasının ana meselelerinde aynı fikirlere sahip bulunmalıdırlar . Bu da Türkçülüğün ana prensiplerini ve temsil unsurlarını bilmekle mümkün olabilir.

Türkçülük, Türk soyunun ülküsüdür. Bu ülkü kısaca: **“Bölünmez bir bütün olan Türk Milletinin kendi ana yurdunda, maddi ve manevi yönlerden en üstün ve en mutlu bir cemiyet haline gelmesi”** diye ifade olunabilir.

Turancılık ve Türk ırkçılığı, bu ülkünün iki temel unsurudur. Fikir ve edebiyat tarihimizin en büyük kalemleri, eserlerinde, bu iki temel unsur üzerine eğilmişlerdir. Ziya GÖKALP’ in:

“Türk milleti bir ordu, katılmayan kaçaktır”

veya:

“Türk milleti bir bölünmez bütündür.”

gibi mısraları, bu temel unsurlardan Turancılığın, Türk nesillerinin dimağlarında ve şuurlarında en kuvvetli izler bırakmış ölmez sözleridir.

Türk ırkçılığına gelince: Bu temel unsur, önce, Türk soyunun büyüklüğüne ve üstünlüğüne inanmak ve ahlakımız, kahramanlığımız, mertliğimiz, faziletimiz, askerliğimiz, büyük devlet kurma gücümüz, sanat dehamız vesaire gibi Tanrı bağışı bu büyük vasıflarımızı koruma ve yaşatma istek ve vazifemizdir.

Mehmet Emin YURDAKUL’un:

***Pençen kadar zekan da
Elinkinden üstündür.***

veya

***Onun ulu milletinin koyun güden çobanı
Başka ırkın elmas taçlı hakanından uludur.***

gibi beyitleri bu inancın örnekleridir.

Türk ırkçılığının ikinci bir prensibi de, bu vatanda yaşadıkları halde, Türklüğe karşı yabancı davalar gütmekte olan sinsilere karşı milli varlığımızı koruyucu tedbirler almaktır.

Yine “**Türk Milleti**” ve “**Türk Dili**” gibi ana meselelerde de aynı anlayış içinde olmak gerekir. Millet ve dil kadromuzu şu şekilde tarif edebiliriz.

Türk milleti:

“Türk kökünden gelenlerle, Türk kökünden gelmiş olanlar kadar Türkleşmiş kimselerden meydana gelen topluluktur.”

Türk dili:

“Türk kökünden gelen kelimelerle, Türk milletince benimsenmiş ve Türk malı olan kelimelerden meydana gelen dildir.”

Ülkülerin ana meselelerinden ayrı görüşlere sahip olanlar, ülkü ordusunun saflarında gedikler meydana getiriler.

Genç Türkçüler bu gibi temel meselelerde birleşmeli, “**bana göre millet**”, “**bana göre dil**” gibi çocukça anlayış ve tariflere yönelmekten kaçınmalıdırlar.

GENÇ TÜRKÇÜLERE MEKTUPLAR IV

Genç Türkçüler için büyük bir vazife de çalışkan olmaktır. Hangi öğretim basamağında bulunursa bulunsun, genç Türkçü, sınıfının ön safındakiler arasında yer almaya mecburdur. Tembellik ile Türkçülük, asla bir araya gelemmez. Kendisine tembel dedirten genç Türkçü, büyük ülküsünün üzerine gölge düşürmekte olduğunu bilmelidir.

Genç Türkçünün “**Büyük Türklük Ülküsü**”ne asıl hizmeti, şüphesiz, öğrenim yıllarını hızlı ve başarı ile arkada bırakıp hayata atılmasından sonra başlayacaktır. Bu hizmet devresine tökezleyerek veya yıl kaybederek ulaşmayı, genç Türkçü, bir suç diye kabul etmeli ve bu suçu işlememek için kendisini sıkı bir murakabe altında bulundurmalıdır.

Genç Türkçüler için mühim bir konu da kılık kıyafet meselesidir.

Bu günün gençliğini, insani değerlerden ve vasıflardan uzaklaştırabilmek için her çareye başvuran yıkıcı kuvvetler, dış şekilleri de ihmal etmediler. Bu zorlamanın erkek çocuklar üzerindeki tesirinin en dikkat çeken görüntüleri omuzlara kadar inmiş yağlı ve pis saçlarla çeneleri ve yanakları karartan sakallardır. Boyunlarına asılan, bileklere veya parmaklara takılan süs vasıtaları da aynı tesirin gülünç neticeleridir. Aynı zorlamanın genç kızları da, çok kere gülünç ve hatta maskara kılıklara sokmakta olduğu, misalleriyle, meydandadır.

Genç Türkçüler, bu dışa ait maskaralıklara asla itibar etmemelidirler. Ciddi ve seviyeli insanlar, her şeyde olduğu gibi, kılık ve kıyafette de tabii ve sadedir. Genç Türkçüler de böyle olacaktır.

Mevkii gibi kılık kıyafet süsünün de insana değer kazandırmayacağını unutmayın. Ve Ziya Paşa'nın şu ölmez mısraını daima hatırlayın:

Zerdüz palan vursan, eşek yine eşektir.

Genç Türkçüler seçecekleri meslekte en üstün kademelere çıkmayı hedef edinmelidirler. Bir şahsi gaye gibi görünen bu hedef, elbette ki, Türkçülük ülküsüne hizmetin bir yoludur. Bu günün bütün genç Türkçüleri böyle bir şuurla dolar ve bunun neticesi olarak mesleklerinde yükselirlerse, on beş, yirmi yıl sonraki Türkiye'nin bir çok kilit noktaları bu büyük soyun gerçek evlatlarının ellerine geçmiş olur.

Mevkiiler; hükmetmek, caka satmak veya çıkar sağlamak yerleri değildir. Mevkii, millet ve devlete hizmet basamağıdır. Ve bu hizmet, ancak, gönlünde vatan ve millet sevgisi; kafasında devlete hizmet şuuru bulunan kimseler, yani Türkçüler tarafından yapılabilir. Türkçü olmayan Türkün, bu vatana, bu millete ve bu devlete gereği gibi hizmet edemeyeceğinin yüzlerce, binlerce misali ortadadır.

Genç Türkçünün çok hassas davranacağı bir konuda para meselesidir. Para konusunda laubalilik veya ihmalcilik, büyük bir insanlık kusurudur. Ciddi herhangi bir insan için dahi bağışlanması imkansız bu kusur, bir Türkçü için, kusurunda üstünde bir ayıptır. Her hali ile mükemmel bir genç insan örneği olmaya mecbur bulunan genç Türkçü, bu sebepten, para meselesini bir şeref meselesi bilmeli ve o şerefe asla toz kondurmamalıdır.

Aziz gençler! Büyük Türk ırkının siz genç evlatlarına, bugünün mücadele hayatında fayda sağlayacak birkaç konu üzerinde pratik yollar göstermeye ve diğer birkaç husus üzerinde dikkatlerinizi çekmeye çalıştığım bu mektupları, çok mühim bir meseleye temasla bitirmek istiyorum.

İrkına, vatanına ve ülküsüne hizmet etmek isteyen her Türkün bir büyük ihtirasla, bir sönmez ateşle yanması lazımdır. Bu, Türklüğe hizmet ihtirası ve ateşidir. Bu ihtiras ve ateşin, tarihimizdeki en güzel örneklerinden birisini, burada, bir kere daha gözlerinizin önüne sereceğim.

Metni Bilge Kağan ağzından olan Kül Tegin abidesinde, millet hizmeti ateşinin manasını ve büyüklüğünü, sade fakat harikulade bir şekilde dile getiren şu sözler vardır:

“Küçük kardeşim Kül Tegin ile sözleştik. Babamızın, amcamızın çalışmış olduğu milletin adı, sanı yok olmasın diye, Türk milleti için gece uyumadım, gündüz oturdum. Küçük kardeşim Kül Tegin ile ve iki şad ile ölesiye, bitesiyeye çalıştım.”

İşte, Türk soyunun bugün en genç nesilleri olan sizler için, yolunuzu aydınlatacak en güzel meşale! Sizler de, soylarına hizmet ateşi ile yanan o büyük atalarınız gibi olmaya çalışın. Sizler de, çamurluklarla dolu hayatı manalandıracak tek şeyin millet hizmeti olacağına inanın. Sizler de bu büyük, kainat kadar büyük, fakat talihsiz millet için, Türk milleti için gündüz oturmadan, gece uyumadan ölesiye, bitesiyeye çalışabilecek seviyeye erişmeyi gaye edinin.

Türk'ü kıpkızıl bir ateş çemberi ile saran; Türk'ü bitirmek için sinsice, kahpece didinen iç ve dış bunca düşman, bunca düşmanlık karşısında bu, sizler için kaçınılmaz bir vazifedir.

Başarıya ulaşmak hususunda dünden bugüne değişmiş hiç bir şey yoktur. Çünkü bugünkü kan, o eski kandır. Namık Kemal, bu gerçeği:

Fitrat değişir sanma, bu kan yine o kandır

Mısraı ile ne güzel belirtmişti!

Bu kanla davranın. Bu kanla hizmet vazifesine atılın. Bu kanı, başka hiçbir kan durduramaz.

Bu kan, o ateşle konuşmaya başladığı gün, zafer, yine büyük Türk ırkıdır.

MİLLİ ÜLKÜLER ve ÜLKÜ DIŞI MESELELER

Milletlerin varlıklarında rol oynayan en büyük manevi güç, muhakkak ki, ülküleridir. Çünkü *insanlar, bir ülkü etrafında toplandıkları zamandır ki, sadece kendi küçük meseleleri için yaşayan basit varlıklar olmaktan kurtulur ve o manevi hava içinde adeta devleşirler.* Böyle bir manevi güçle silahlı insanlardan meydana gelen bir cemiyet, elbette ki, bundan yoksun cemiyetleri arka plana bırakacaktır.

Türk Milletini, tarihin en eski çağlarından beri, dünyanın en güçlü topluluğu halinde yaşatan, ülkü olmuştur. Soyumuzun “Kızıl Elma” diye adlandırdığı bu ülkeye erişebilmek içindir ki, eski dünyanın üç kıtası üzerinde durmadan at koşturmuştur. Bu ruhla güçlenen, büyüyen, maddi ve manevi mutluluğa erişen ve başka cemiyetlere yüzyıllarca hükmeden Türk milletinin, yakın çağlarda kuvvetsiz, dağınık ve –hepsinden de acı- tutsak hale gelmesinin sebepleri arasında ise, ülkesünü kaybetmiş olmasının rolü de vardır.

XX. Yüzyıl, milli ülkülerin çarpışmakta olduğu çağdır. O kadar ki, dünya coğrafyasının yeni varlıkları olan küçük devletler bile, kendi çaplarındaki ülküler ardında görülmektedirler. Milli varlıkların üzerinde tek dünya yaratmak davası şeklinde öne sürülen komünizm dahi, ele geçirdiği ülkelerde, hakim milletin milli davasının gizli silahı halini almaktadır. Kızıl ülkelerin birbirlerine karşı cephe almış olmalarının sebebi de, işte bu ırklar ve ülküler çarpışmasıdır.

Ülküsüz bir cemiyet, millet olmaktan çok, bir insanlar topluluğudur. Böyle cemiyetler, ülkesü olan milletlerin hırslarını, ister istemez, üzerlerine çekerler. Çünkü ülküsüz millet, kolay yutulur bir yemdir. Büyük davalar ardındaki, cemiyetler, göz koydukları yurtları ellerine geçirebilmek için, bundan dolayı, vatanın sahibi milleti ülkesünden koparma yoluna başvurlar.

Ancak unutulmamalıdır ki, günümüzün dünyasında, cemiyetlerin ülkülerinden koparılımları açık bir şekilde değil, sinsice ve kurnazca yapılmaktadır. *Milletin milli ülkesü, asıl mahiyetinin dışında ve cemiyet için zararlı ve tehlikeli bir fikirmiş gibi gösterilerek baltalanmakta, böylece, kütleler davadan uzak durmaya, hatta ona karşı olmaya zorlanmaktadır.* Bir yandan bu yalan propaganda aralıksız devam ettirilirken, diğer taraftan da, *milletin okumuşlarına ve bilhassa gençlerine, üçüncü, dördüncü derecedeki bir takım cemiyet meseleleri, büyük ve ana davalar şeklinde gösterilmeye çalışılmaktadır.*

Bu oyunun ülkemizdeki şekli, önce, Türk Ülkesünün uydurma bir Turancılık ve ırkçılığa bağlanması yolundaki malum harekette görüldü. Dışardan sevk ve idare edilen propaganda, resmi, ağızlarla, devletin ve cemiyetin fikir yayma vasıtalarını da bu yolda kullanma imkanını elde edince, Türk Ülkesü, kendi vatanında sinsice hançerlenmiş oldu.

Böylece *"kalplerden ve kafalardan sökülüp atılmaya çalışılan ve kısmen de sökülüp atılan ülkünün yerini, daha geri planlardaki meseleler ile başka cemiyetlerin kılık değiştirmiş davaları"* almaya başladı.

Türk Ülküsünün, Türkiyeli okur-yazarlarının bir kısmı ile çeyrek aydınların kafalarında tehlikeli bir macera ve hatta bir emperyalizm (!!) hareketi olarak yer etmesi, işte bunun sonucudur. *Son yılların, durmadan tekrarlanmak suretiyle, boş kafalara, cemiyet hayatının en mühim meselesi olarak kabul ettirdiği "ekonomik ve sosyal sorunlar!" tekerlemesindeki "sosyal!"in neyi dile getirmekte olduğu dahi pek düşünülmeden daha çok "ekonomik!" kelimesine saplanılmış, böylece bir cemiyette iktisattan, dolayısıyla paradan daha mühim bir mesele olmayacağı düşüncesi doğmuştur.*

Türkiye'nin son yıllarda aşırı bir maddeciliğe sürüklenmesinde, bu propagandanın rolü büyüktür. Personel Kanunu'nun ele alınması sıralarında, çeşitli meslek mensuplarının ve ailelerinin, başkalarından daha az para almış olmamak için sokaklara dökülmeleri, bu propagandanın bir bakıma hazin bir neticesi, bir bakıma da zaferidir.

Hayatta en mühim meselenin madde olduğuna inanan beyinler için, mana hareketleri ve bu arada ülkü, elbette ki, boş ve romantik bir kuruntu sayılacaktır. Okumuşların ve aydın sayılan kadrosunun çoğu bu yolla milli davalardan koparılan ve milli ülküyü aşırı, tehlikeli bir macera sayan cemiyetlerin, milli ülküler ardındaki devletler karşısında ne derece aciz, güçsüz ve zavallı kalacakları ise, artık meydandadır.

Türk'ün Milli Ülküsü, milletin ortak vicdanında "Kızıl Elma" adı ile anılan ve yaşayan davadır. Bu dava, tarihte yüzyıllarca, tek devletin sınırları içinde, maddi ve manevi bakımlardan üstün ve mutlu bir cemiyet olarak yaşayan soyumuzun, gelecekte de, aynı mutlu seviyeye ulaşması ve erişmesidir. Türk Cemiyetinin daha aşağı derecelerdeki bütün davalarını ve meselelerini, bu milli ülkünün halesi içinde ele almak ve değerlendirmek şarttır.

Milli ülküsü olamayan veya olduğu halde ondan kopmuş bulunan bir cemiyet, bu günkü devler dünyasında, fırtınalı ve kudurmuş bir denizde, kaptansız kalmış bir gemiden farksızdır. Böyle bir cemiyetin sonu, dalgaların kendisini vuracağı kayalıklarda parçalanacak kaptansız geminin akıbetinin aynıdır.